Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (nagytanács)

2020. december 16.*

Tartalomjegyzék

Jogi háttér . . . 12
A 14. jegyzőkönyv . . . 12
Az ESM-Szerződés . . . 12
Az Európai Tanács 1997. december 13-i állásfoglalása . . . 14
A 2013/236 határozat . . . 14
Az eurócsoport 2013. március 25-i nyilatkozata . . . 14
A ciprusi jog . . . 15
A jogvita előzményei . . . 16
A Törvényszék előtti eljárás és a megtámadott ítéletek . . . 18
Az eljárás és a felek kérelmei a Bíróság előtt . . . 19
A C-121/18. P. és C-122/18. P. sz. ügy . . . 19
A C-603/18. P. és C-604/18. P. sz. ügy . . . 19
Az eljárás szóbeli szakaszának újbóli megnyitására irányuló kérelemről . . . 20
A Tanács által a C-597/18. P. és C-598/18. P. sz. ügyben benyújtott fellebbezésekről . . . 21
A felek érvei . . . 21
A Bíróság álláspontja . . . 23
A Tanács által a C-603/18. P. és C-604/18. P. sz. ügyben benyújtott csatlakozó fellebbezésekről . . . 26
A felek érvei . . . 26

* Az eljárás nyelve: angol.

A Bíróság álláspontja 27

A C-603/18. P. és C-604/18. P. sz. ügyben a fellebbezők által benyújtott fellebbezésekről 29

Az első jogalapról 29

A felek érvei 29

A Bíróság álláspontja 30

A második, harmadik és negyedik jogalapról 30

A felek érvei 30

A Bíróság álláspontja 30

Az ötödik jogalapról 32

A felek érvei 32

A Bíróság álláspontja 32

A hatodik jogalapról 33

A felek érvei 33

A Bíróság álláspontja 34

A hetedik jogalapról 37

A felek érvei 37

A Bíróság álláspontja 37

A nyolcadik jogalapról 38

A felek érvei 38

A Bíróság álláspontja 40

A Törvényszék előtti keresetekről 42

A költségekről 43

„Fellebbezés – Gazdaság- és monetáris politika – A Ciprusi Köztársaság stabilitását célzó támogatási program – A ciprusi adósság átalakítása – Az Európai Központi Bank (EKB) Kormányzótanácsának a Ciprusi Központi Bank kérése alapján sürgősségi likviditási támogatás folyósításáról szóló határozata – Az eurócsoport 2013. március 25-i, április 12-i, május 13-i és szeptember 13-i nyilatkozatai – 2013/236/EU határozat – A konkrét gazdaságpolitikai feltételekről szóló, a Ciprusi Köztársaság és az Európai Stabilitási Mechanizmus (ESM) között kötött egyetértési megállapodás – A tulajdonhoz való jog – A bizalomvédelem elve – Egyenlő bánásmód – Az Európai Unió szerződésen kívüli felelőssége”

A C-597/18. P., C-598/18. P., C-603/18. P. és C-604/18. P. sz. egyesített ügyekben,

az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke alapján 2018. szeptember 21-én (C-597/18. P. és C-598/18. P. sz. ügyek) és 2018. szeptember 24-én (C-603/18. P. és C-604/18. P. sz. ügyek) benyújtott négy fellebbezés tárgyában,

az **Európai Unió Tanácsa** (képviselik: A. de Gregorio Merino, I. Gurov és E. Chatziioakeimidou, meghatalmazotti minőségben)

fellebbező (C-597/18 P),

támogatja:

a **Finn Köztársaság** (képviselik: S. Hartikainen és J. Heliskoski, meghatalmazotti minőségben)

beavatkozó fél a fellebbezési eljárásban (C-597/18 P),

a többi fél az eljárásban:

a **Dr. K. Chrysostomides & Co. LLC** (székhelye: Nicosia [Ciprus]),

az **Agroton plc** (székhelye: Nicosia),

Joanna Andreou (lakóhelye: Kato Pyrgos [Ciprus]),

Kyriaki Andreou (lakóhelye: Kato Pyrgos),

a **Bundeena Holding plc** (székhelye: Nicosia),

Henrietta Jindra Burton (lakóhelye: London (Egyesült Királyság),

a **C & O Service & Investment Ltd** (székhelye: Nicosia),

a **C. G. Christofides Industrial Ltd** (székhelye: Nicosia),

Phidias Christodoulou (lakóhelye: Nicosia),

Georgia Phanou-Christodoulou (lakóhelye: Nicosia),

Christakis Christofides (képviseli: végrendeleti végrehajtója),

Theano Chrysafi (lakóhelye: Nicosia),

Andreas Chrysafis (lakóhelye: Nicosia),

Dionysios Chrysostomides (lakóhelye: Nicosia),

Eleni K. Chrysostomides (lakóhelye: Nicosia),

Eleni D. Chrysostomides (lakóhelye: Nicosia),

a **D & C Construction and Development Ltd** (székhelye: Nicosia),

Chrystalla Dekatris (lakóhelye: Nicosia),

Constantinos Dekatris (lakóhelye: Nicosia),

a **Dr. K. Chrysostomides and Co**. (székhelye: Nicosia),

Emily Dragoumi (lakóhelye: Nicosia),

Parthenopi Dragoumi (lakóhelye: Nicosia),

James Droushiotis (lakóhelye: Nicosia),

az **Eastvale Finance Ltd** (székhelye: Nicosia),

Nicos Eliades (lakóhelye: Nicosia),

Tereza Eliades (lakóhelye: Nicosia),

a **Goodway Alliance Ltd** (székhelye: Nicosia),

Christos Hadjimarkos (lakóhelye: Johannesburg [Dél-Afrika]),

a **Johnson Cyprus Employees Provident Fund** (székhelye: Nicosia),

a **Kalia Georgiou LLC** (székhelye: Limassol [Ciprus]),

a **Komposit Ltd** (székhelye: Tortola [Brit Virgin-szigetek]),

Platon M. Kyriakides (lakóhelye: Nicosia),

az **L.kcar Intermetal and Synthetic Ltd** (székhelye: Nicosia),

a **Lois Builders Ltd** (székhelye: Nicosia),

Athena Mavronicola-Droushiotis (lakóhelye: Nicosia),

a **Medialgeria Monitoring and Consultancy Ltd** (székhelye: Nicosia),

a **Neita International Inc**. (székhelye: Mahé [Seychelles-szigetek]),

Sophia Nicolatos (lakóhelye: Limassol),

a **Paris & Barcelona Ltd** (székhelye: Tortola),

Louiza Patsiou (lakóhelye: Larnaka [Ciprus]),

a **Probus Mare Marine Ltd** (székhelye: Nicosia),

a **Provident Fund of the Employees of Osel Ltd** (székhelye: Nicosia),

a **R. A. M. Oil Cyprus Ltd** (székhelye: Nicosia),

a **Steelway Alliance Ltd** (székhelye: Hongkong [Kína]),

a **Tameio Pronoias Prosopikou Genikon** (székhelye: Nicosia),

The Cyprus Phassouri Estates Ltd (székhelye: Limassol),

The Prnses Ltd (székhelye: Nicosia),

Christos Tsimon (lakóhelye: Nicosia),

Nafsika Tsimon (lakóhelye: Nicosia),

a **Unienergy Holdings Ltd** (székhelye: Nicosia),

Julia Justine Jane Woods (lakóhelye: Paphos [Ciprus]),

(képviseli őket: P. Tridimas barrister)

felperesek az elsőfokú eljárásban (C-597/18 P),

az **Európai Unió** (képviseli: az Európai Bizottság),

az **Európai Bizottság** (képviselik: L. Flynn, J.-P. Keppenne és T. Maxian Rusche, meghatalmazotti minőségben),

az **Európai Központi Bank (EKB)** (képviselik kezdetben: M. O. Szablewska és K. Laurinavičius, meghatalmazotti minőségben, segítőjük: H.-G. Kamann Rechtsanwalt, később: K. Laurinavičius, Várhelyi G. és O. Heinz, meghatalmazotti minőségben, segítőjük: H.-G. Kamann Rechtsanwalt),

az **eurócsoport** (képviseli: az Európai Unió Tanácsa)

alperesek az elsőfokú eljárásban (C-597/18 P),

az **Európai Unió Tanácsa** (képviselik: A. de Gregorio Merino, I. Gurov és E. Chatziioakeimidou, meghatalmazotti minőségben),

fellebbező (C-598/18 P),

támogatja:

a **Finn Köztársaság** (képviselik: S. Hartikainen és J. Heliskoski, meghatalmazotti minőségben)

beavatkozó fél a fellebbezési eljárásban (C-598/18 P),

a többi fél az eljárásban:

Eleni Pavlikka Bourdouvali (lakóhelye: Meneou [Ciprus]),

Georgios Bourdouvalis (lakóhelye: Meneou),

Nikolina Bourdouvali (lakóhelye: Meneou),

a **Coal Energy Trading Ltd** (székhelye: Road Town [Brit Virgin-szigetek]),

Christos Christofi (lakóhelye: Larnaca),

Elisavet Christofi (lakóhelye: Larnaca),

Athanasia Chrysostomou (lakóhelye: Paphos),

Sofoklis Chrysostomou (lakóhelye: Paphos),

a **Clearlining Ltd** (székhelye: Road Town),

Alan Dimant (lakóhelye: Herzelia [Izrael]),

a **Dodoni Ependyseis Chartofylakou Dimosia Etaireia Ltd** (székhelye: Nicosia),

a **Dtek Holdings Ltd** (székhelye: Nicosia),

a **Dtek Trading Ltd** (székhelye: Nicosia),

az **Elma Holdings pcl** (székhelye: Nicosia),

az **Elma Properties & Investments pcl** (székhelye: Nicosia),

Agrippinoulla Fragkoudi (lakóhelye: Nicosia),

Dimitrios Fragkoudis (lakóhelye: Nicosia),

a **Frontal Investments Ltd** (székhelye: Limassol),

Costas Gavrielides (lakóhelye: Mammari [Ciprus]),

Eleni Harou (lakóhelye: Nea Penteli [Görögország]),

Theodora Hasapopoullou (lakóhelye: Nicosia),

Gladys Iasonos (lakóhelye: Larnaca),

Georgios Iasonos (lakóhelye: Larnaca),

a **Jupiter Portfolio Investments pcl** (székhelye: Nicosia),

George Karkousi (lakóhelye: Canterbury [Ausztrália]),

a **Lend & Seaserve Ltd** (székhelye: Road Town),

a **Liberty Life Insurance pcl** (székhelye: Nicosia),

a **Michail P. Michailidis Ltd** (székhelye: Nicosia),

Michalakis Michaelides (lakóhelye: Nicosia),

Rena Michael Michaelidou (lakóhelye: Nicosia),

Akis Micromatis (lakóhelye: Nicosia),

Erginos Micromatis (lakóhelye: Nicosia),

Harinos Micromatis (lakóhelye: Nicosia),

Alvinos Micromatis (lakóhelye: Nicosia),

Plotinos Micromatis (lakóhelye: Nicosia),

a **Nertera Investments Ltd** (székhelye: Nicosia),

Andros Nicolaides (lakóhelye: Nicosia),

Melina Nicolaides (lakóhelye: Nicosia),

Ero Nicolaidou (lakóhelye: Nicosia),

Aris Panagiotopoulos (lakóhelye: Nea Penteli),

Nikolitsa Panagiotopoulou (lakóhelye: Nea Penteli),

Lambros Panayiotides (lakóhelye: Nicosia),

Ersi Papaefthymiou (lakóhelye: Larnaca),

Kostas Papaefthymiou (lakóhelye: Larnaca),

a **Restful Time Co**. (székhelye: Wilmington [Egyesült Államok]),

Alexandros Rodopoulos (lakóhelye: Athén [Görögország]),

a **Seatec Marine Services Ltd** (székhelye: Limassol),

a **Sofoklis Chrisostomou & Yioí Ltd** (székhelye: Paphos),

Marinos C. Soteriou (lakóhelye: Nicosia),

a **Sparotin Ltd** (székhelye: Nicosia),

Miranda Tanou (lakóhelye: Nicosia),

Myria Tanou (lakóhelye: Nicosia),

(képviselik őket: P. Tridimas barrister és K. Chrysostomide dikigoros)

felperesek az elsőfokú eljárásban (C-598/18 P),

az **Európai Unió** (képviseli: az Európai Bizottság),

az **Európai Bizottság** (képviselik: L. Flynn, J.-P. Keppenne és T. Maxian Rusche, meghatalmazotti minőségben),

az **Európai Központi Bank (EKB)** (képviselik: M. O. Szablewska és K. Laurinavičius, meghatalmazotti minőségben, segítőjük: H.-G. Kamann Rechtsanwalt),

az **eurócsoport** (képviseli: az Európai Unió Tanácsa)

alperesek az elsőfokú eljárásban (C-598/18 P),

a **Dr. K. Chrysostomides & Co. LLC** (székhelye: Nicosia),

az **Agroton plc** (székhelye: Nicosia),

Joanna Andreou (lakóhelye: Kato Pyrgos),

Kyriaki Andreou (lakóhelye: Kato Pyrgos),

Henrietta Jindra Burton (lakóhelye: London),

a **C & O Service & Investment Ltd** (székhelye: Nicosia),

a **C. G. Christofides Industrial Ltd** (székhelye: Nicosia),

Christakis Christofides (képviseli: végrendeleti végrehajtója),

Theano Chrysafi (lakóhelye: Nicosia),

Andreas Chrysafis (lakóhelye: Nicosia),

Dionysios Chrysostomides (lakóhelye: Nicosia),

Eleni K. Chrysostomides (lakóhelye: Nicosia),

Eleni D. Chrysostomides (lakóhelye: Nicosia),

a **D & C Construction and Development Ltd** (székhelye: Nicosia),

Chrystalla Dekatris (lakóhelye: Nicosia),

Constantinos Dekatris (lakóhelye: Nicosia),

a **Dr. K. Chrysostomides and Co**. (székhelye: Nicosia),

Emily Dragoumi (lakóhelye: Nicosia),

Parthenopi Dragoumi (lakóhelye: Nicosia),

az **Eastvale Finance Ltd** (székhelye: Nicosia),

Nicos Eliades (lakóhelye: Nicosia),

Tereza Eliades (lakóhelye: Nicosia),

a **Goodway Alliance Ltd** (székhelye: Hongkong),

Christos Hadjimarkos (lakóhelye: Johannesburg),

a **Johnson Cyprus Employees Provident Fund** (székhelye: Nicosia),

az **L.kcar Intermetal and Synthetic Ltd** (székhelye: Nicosia),

a **Lois Builders Ltd** (székhelye: Nicosia),

a **Medialgeria Monitoring and Consultancy Ltd** (székhelye: Nicosia),

a **Neita International Inc**. (székhelye: Mahé),

a **Paris & Barcelona Ltd** (székhelye: Tortola),

a **Provident Fund of the Employees of Osel Ltd** (székhelye: Nicosia),

a **R. A. M. Oil Cyprus Ltd** (székhelye: Nicosia),

a **Steelway Alliance Ltd** (székhelye: Hongkong),

a **Tameio Pronoias Prosopikou Genikon** (székhelye: Nicosia),

The Cyprus Phassouri Estates Ltd (székhelye: Limassol),

Christos Tsimon (lakóhelye: Nicosia),

Nafsika Tsimon (lakóhelye: Nicosia),

Julia Justine Jane Woods (lakóhelye: Paphos)

(képviseli őket: P. Tridimas barrister) (C-603/18 P),

valamint

Eleni Pavlikka Bourdouvali (lakóhelye: Meneou),

Georgios Bourdouvalis (lakóhelye: Meneou),

Nikolina Bourdouvali (lakóhelye: Meneou),

Christos Christofi (lakóhelye: Larnaca),

Elisavet Christofi (lakóhelye: Larnaca),

a **Clearlining Ltd** (székhelye: Road Town),

a **Dtek Holding Ltd** (székhelye: Nicosia),

a **Dtek Trading Ltd** (székhelye: Nicosia),

Agrippinoulla Fragkoudi (lakóhelye: Nicosia),

Dimitrios Fragkoudis (lakóhelye: Nicosia),

a **Frontal Investments Ltd** (székhelye: Limassol),

Costas Gavrielides (lakóhelye: Mammari),

Eleni Harou (lakóhelye: Nea Penteli),

Theodora Hasapopoullou (lakóhelye: Nicosia),

Gladys Iasonos (lakóhelye: Larnaca),

Georgios Iasonos (lakóhelye: Larnaca),

George Karkousi (lakóhelye: Canterbury),

a **Lend & Seaserve Ltd** (székhelye: Road Town),

a **Michail P. Michailidis Ltd** (székhelye: Nicosia),

Michalakis Michaelides (lakóhelye: Nicosia),

Rena Michael Michaelidou (lakóhelye: Nicosia),

Andros Nicolaides (lakóhelye: Nicosia),

Melina Nicolaides (lakóhelye: Nicosia),

Ero Nicolaidou (lakóhelye: Nicosia),

Aris Panagiotopoulos (lakóhelye: Nea Penteli),

Nikolitsa Panagiotopoulou (lakóhelye: Nea Penteli),

Alexandros Rodopoulos (lakóhelye: Athén),

a **Seatec Marine Services Ltd** (székhelye: Limassol),

Marinos C. Soteriou (lakóhelye: Nicosia),

(képviseli őket: P. Tridimas barrister és K. Chrysostomide dikigoros) (C-604/18 P)

fellebbezők,

a többi fél az eljárásban:

az **Európai Unió** (képviseli: az Európai Bizottság),

az **Európai Unió Tanácsa** (képviselik: E. Chatziioakeimidou, A. de Gregorio Merino és I. Gurov, meghatalmazotti minőségben),

az **Európai Bizottság** (képviselik: L. Flynn, J.-P. Keppenne és T. Maxian Rusche, meghatalmazotti minőségben),

az **Európai Központi Bank (EKB)** (képviselik: M. O. Szablewska és K. Laurinavičius, meghatalmazotti minőségben, segítőjük: H.-G. Kamann Rechtsanwalt),

az **eurócsoport** (képviseli: az Európai Unió Tanácsa)

alperesek az elsőfokú eljárásban (C-603/18 P és C-604/18 P),

a **Finn Köztársaság** (képviselik: S. Hartikainen és J. Heliskoski, meghatalmazotti minőségben)

az Európai Unió Tanácsát támogató beavatkozó fél a fellebbezési eljárásban (C-603/18 P és C-604/18 P),

A BÍRÓSÁG (nagytanács),

tagjai: K. Lenaerts elnök, R. Silva de Lapuerta elnökhelyettes, A. Arabadjiev (előadó), A. Prechal, M. Vilaras, M. Ilešič, L. Bay Larsen és A. Kumin tanácselnökök, Juhász E., S. Rodin, F. Biltgen, I. Jarukaitis és N. Jääskinen bírák,

főtanácsnok: G. Pitruzzella,

hivatalvezető: M. Longar tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2020. február 25-i tárgyalásra,

a főtanácsnok indítványának a 2020. május 28-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az Európai Unió Tanácsa a C-597/18. P. és C-598/18. P. sz. ügyekben benyújtott fellebbezéseivel az Európai Unió Törvényszéke 2018. július 13-i K. Chrysostomides & Co. és társai kontra Tanács és társai ítéletének (T-680/13, a továbbiakban: első megtámadott ítélet, EU:T:2018:486) és 2018. július 13-i Bourdouvali és társai kontra Tanács és társai ítéletének (T-786/14, a továbbiakban: második megtámadott ítélet, nem tették közzé, EU:T:2018:487) (a továbbiakban együttesen: megtámadott ítéletek) hatályon kívül helyezését kéri annyiban, amennyiben azok elutasítják az általa emelt azon elfogadhatatlansági kifogásokat, amelyek a C-597/18. P. és C-598/18. P. sz. ügy elsőfokú eljárása felpereseinek az eurócsoport ellen irányuló kereseteire vonatkoznak.

2 Fellebbezéseikkel a Dr. K. Chrysostomides & Co. LLC, Agroton plc, Joanna és Kyriaki Andreou, Henrietta Jindra Burton, a C & O Service & Investment Ltd, a C. G. Christofides Industrial Ltd, Christakis Christofides, Theano Chrysafi, Andreas Chrysafis, Dionysios Chrysostomides, Eleni K. és Eleni D. Chrysostomides, a D & C Construction and Development Ltd, Chrystalla Dekatris, Constantinos Dekatris, a Dr. K. Chrysostomides and Co., Emily Dragoumi, Parthenopi Dragoumi, az Eastvale Finance Ltd, M. Nicos Eliades, Tereza Eliades, a Goodway Alliance Ltd, Christos Hadjimarkos, a Johnson Cyprus Employees Provident Fund, az L.kcar Intermetal and Synthetic Ltd, a Lois Builders Ltd, Medialgeria Monitoring and Consultancy Ltd, a Neita International Inc., a Paris & Barcelona Ltd, a Provident Fund of the Employees of Osel Ltd, az R. A. M. Oil Cyprus Ltd, a Steelway Alliance Ltd, a Tameio Pronoias Prosopikou Genikon, a The Cyprus Phassouri Estates Ltd, Christos Tsimon, Nafsika Tsimon és Julia Justine Jane Woods, fellebbezők a C-603/18. P. sz. ügyben, valamint Eleni Pavlikka Bourdouvali, Georgios Bourdouvalis, Nikolina Bourdouvali, Christos Christofi, Elisavet Christofi, a Clearlining Ltd, a Dtek Holding Ltd, a Dtek Trading Ltd, Agrippinoulla Fragkoudi, Dimitrios Fragkoudis, a Frontal Investments Ltd, Costas Gavrielides, Eleni Harou, Theodora Hasapopoullou, Gladys Iasonos, Georgios Iasonos, George Karkousi, a Lend & Seaserve Ltd, a Michail P. Michailidis Ltd, Michalakis Michaelides, Rena Michael Michaelidou, Andros Nicolaides,Melina Nicolaides, Ero Nicolaidou, Aris Panagiotopoulos, Nikolitsa Panagiotopoulou, Alexandros Rodopoulos, a Seatec Marine Services Ltd és Marinos C. Soteriou, fellebbezők a C-604/18. P. sz. ügyben (a továbbiakban együttesen: fellebbezők) az első megtámadott ítélet, illetve a második megtámadott ítélet hatályon kívül helyezését kérik.

3 A C-603/18. P. és C-604/18. P. sz. ügyekben benyújtott csatlakozó fellebbezéseivel a Tanács a megtámadott ítéletek azon részeinek hatályon kívül helyezését kéri, amelyekben a Törvényszék elutasította az elfogadhatatlansági kifogásait annyiban, amennyiben azok a fellebbezők által a pénzügyi stabilitás és a fenntartható növekedés helyreállítása céljából Ciprus által végrehajtandó egyedi intézkedésekről szóló, 2013. április 25-i 2013/236/EU tanácsi határozat (HL 2013. L 141., 32. o.) 2. cikke (6) bekezdésének b) pontja ellen benyújtott keresetekre vonatkoznak.

Jogi háttér

A 14. jegyzőkönyv

4 Az EU-Szerződéshez és az EUM-Szerződéshez csatolt, az eurócsoportról szóló (14.) jegyzőkönyv (a továbbiakban: 14. jegyzőkönyv) 1. cikkének szövege a következő:

„Azon tagállamok miniszterei, amelyek pénzneme az euro, egymás között informálisan üléseznek. Ezekre az ülésekre szükség esetén, azzal a céllal kerül sor, hogy megvitassák az általuk a közös valutával összefüggésben közösen viselt különleges felelősséggel kapcsolatos kérdéseket. A[z Európai] Bizottság részt vesz az üléseken. Az Európai Központi Bankot [(EKB)] meg kell hívni ezekre az ülésekre, amelyeket a Bizottság képviselői, és azon tagállamok pénzügyekért felelős minisztereinek képviselői készítenek elő, amelyek pénzneme az euro.”

5 E jegyzőkönyv 2. cikke előírja:

„Azon tagállamok miniszterei, amelyek pénzneme az euro, e tagállamok többségével két és fél évre elnököt választanak.”

Az ESM-Szerződés

6 2012. február 2-án a Belga Királyság, a Németországi Szövetségi Köztársaság, az Észt Köztársaság, Írország, a Görög Köztársaság, a Spanyol Királyság, a Francia Köztársaság, az Olasz Köztársaság, a Ciprusi Köztársaság, a Luxemburgi Nagyhercegség, Málta, a Holland Királyság, az Osztrák Köztársaság, a Portugál Köztársaság, a Szlovén Köztársaság, a Szlovák Köztársaság és a Finn Köztársaság Brüsszelben megkötötte az európai stabilizációs mechanizmus létrehozásáról szóló szerződést (a továbbiakban: ESM-Szerződés). E szerződés 2012. szeptember 27-én lépett hatályba.

7 Az ESM-Szerződés (1) preambulumbekezdésének szövege a következő:

„Az Európai Tanács 2010. december 17-én megállapodott, hogy az euróövezet tagállamainak állandó stabilizációs mechanizmust kell létrehozniuk. Ez az Európai Stabilizációs Mechanizmus (ESM) fogja betölteni az Európai Pénzügyi Stabilitási Eszköz (EFSF) és az Európai Pénzügyi Stabilizációs Mechanizmus (EFSM) jelenlegi szerepét, szükség esetén pénzügyi segítséget nyújtva az euróövezet tagállamainak.”

8 E szerződés 1. és 2. cikke, valamint a 32. cikkének (2) bekezdése értelmében a Szerződő Felek, azaz azok a tagállamok, amelyek pénzneme az euró (a továbbiakban: európénznemű tagállamok), maguk között létrehoznak egy nemzetközi pénzügyi intézményt, az ESM-et.

9 Az említett szerződés 3. cikke értelmében:

„Az ESM célja, hogy pénzügyi forrásokat mozgósítson és stabilitási támogatást nyújtson – a választott pénzügyi segítségnyújtási eszköznek megfelelő szigorú feltételrendszer alapján – a súlyos finanszírozási zavarokkal küzdő, illetve ilyen zavarok veszélyének kitett tagjai számára, amennyiben az egész

euróövezet és tagállamai pénzügyi stabilitásának megőrzéséhez feltétlenül szükséges. E célból az ESM jogosultságot kap arra, hogy forrást gyűjtsön pénzügyi eszközök kibocsátása vagy pénzügyi és egyéb megállapodások, illetve az ESM-tagokkal, pénzügyi intézményekkel vagy egyéb harmadik felekkel kötött megállapodások révén.”

10 Ugyanezen szerződés 4. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„Az ESM Kormányzótanáccsal és Igazgatótanáccsal, valamint főigazgatóval és a szükségesnek tartott személyi állománnyal rendelkezik.”

11 Az ESM-Szerződés 5. cikkének (3) bekezdése szerint „[a]z Európai Bizottság gazdasági ügyekért és monetáris politikáért felelős tagja, és az EKB elnöke, valamint az eurócsoport elnöke (ha ő maga nem az elnök vagy nem kormányzótanácsi tag), megfigyelőként részt vehetnek [az ESM] Kormányzótanácsának ülésein.”

12 E szerződés 12. cikke meghatározza a stabilitási támogatásra vonatkozó elveket, és (1) bekezdésében az alábbiakat állapítja meg:

„Amennyiben az egész euróövezet és tagállamai pénzügyi stabilitásának megőrzéséhez feltétlenül szükséges, az ESM valamely ESM-tagnak a választott pénzügyi segítségnyújtási eszköznek megfelelő szigorú feltételrendszerhez kötött stabilitási támogatást nyújthat. E feltételrendszer többek között makrogazdasági kiigazítási programból vagy az előre meghatározott támogathatósági feltételek további teljesítésére vonatkozó kötelezettségből állhat.”

13 Az ESM valamely tagjának való stabilitási támogatás nyújtására vonatkozó eljárást az ESM-Szerződés 13. cikke a következőképpen ismerteti:

„(1) Az ESM valamely tagja stabilitási támogatás iránti kérelmet terjeszthet a Kormányzótanács elnöke elé. E kérelem megjelöli a célzott pénzügyi segítségnyújtási eszközt vagy eszközöket. […]

(2) Az ESM-tag kérelme és az (1) bekezdésben említett vizsgálat alapján a Kormányzótanács dönthet főszabály szerint az érintett ESM-tagnak stabilitási támogatás pénzügyi segítségnyújtási eszköz formájában történő odaítéléséről.

(3) Ha a (2) bekezdés alapján határozatot hoz, a Kormányzótanács megbízza [a Bizottságot], hogy – az EKB-val együttműködésben, és amennyiben lehetséges, [a Nemzetközi Valutaalappal (IMF)] közösen – egyetértési megállapodásról szóló tárgyalásokat folytasson az érintett ESM-taggal, amely megállapodás pontosan meghatározza a pénzügyi segítségnyújtási eszközhöz kapcsolódó feltételrendszert. Az egyetértési megállapodás figyelembe veszi a kezelendő hiányosságok súlyosságát és a választott pénzügyi segítségnyújtási eszközt. Ezzel párhuzamosan az ESM főigazgatója javaslatot készít a pénzügyi segítségnyújtási eszközről szóló, a támogatás részleteit és pénzügyi feltételeit, valamint a választott eszközöket tartalmazó megállapodásra vonatkozóan, amely megállapodást a Kormányzótanács fogadja el.

Az egyetértési megállapodásnak teljes mértékben összhangban kell lennie az [EUM-Szerződésben] szereplő, a gazdaságpolitikák összehangolására vonatkozó minden intézkedéssel, különösen az Európai Unió minden jogi aktusával, ideértve az érintett ESM-tagnak címzett minden véleményt, figyelmeztetést, ajánlást vagy határozatot.

(4) [A Bizottság] aláírja az egyetértési megállapodást az ESM nevében, amennyiben az megfelel a (3) bekezdésben megállapított feltételeknek, és azt a Kormányzótanács jóváhagyta.

(5) Az Igazgatótanács jóváhagyja a pénzügyi segítségnyújtási eszközről szóló megállapodást, amely tartalmazza a nyújtandó stabilitási támogatás pénzügyi részleteit, valamint adott esetben a támogatás első részlete folyósításának módozatait.

[…]

(7) [A Bizottság] feladata – az EKB-val együttműködésben és amennyiben lehetséges, az IMF-fel közösen – a pénzügyi segítségnyújtási eszközhöz kapcsolódó feltételek betartásának ellenőrzése.”

Az Európai Tanács 1997. december 13-i állásfoglalása

14 A gazdasági és monetáris unió harmadik szakaszában a gazdaságpolitikai koordinációról, valamint az EK-Szerződés 109. és 109b. cikkéről szóló, 1997. december 13-i európai tanácsi állásfoglalás (HL 1998. C 35., 1. o.; a továbbiakban: az Európai Tanács 1997. december 13-i állásfoglalása) különösen a 6. pontjában előírja:

„Az [európénznemű tagállamok] miniszterei kötetlen találkozókat tarthatnak az egységes valuta alkalmazása következtében rájuk háruló különleges felelősségből fakadó kérdések megvitatására. A Bizottság és adott esetben az [EKB] meghívást kap az ülésekre.”

A 2013/236 határozat

15 A 2013/236 határozat 2. cikke (6) bekezdése b) pontjának szövege a következő:

„A pénzügyi ágazat stabilitásának helyreállítása érdekében [a Ciprusi Köztársaság] folytatja a bankszektor mélyreható reformját és szerkezetátalakítását, és – feltőkésítéssel, likviditási helyzetük kezelésével és felügyeletük fokozásával – megerősíti az életképes bankokat. A program a következő intézkedéseket és eredményeket irányozza elő:

[…]

b) a [Trapeza Kyprou Dimosia Etaireia LTD] és a [Cyprus Popular Bank Public Co. Ltd] eszközei független értékelésének végrehajtása és a [Cyprus Popular Bank Public Co. Ltd] műveleteinek mihamarabbi integrálása a [Trapeza Kyprou Dimosia Etaireia]-ba. Az értékelést haladéktalanul el kell végezni, hogy a [Trapeza Kyprou Dimosia Etaireia]-nál lehetővé váljon a bankbetét-állományok cseréjének befejezése;

[…]”

Az eurócsoport 2013. március 25-i nyilatkozata

16 A 2013. március 25-i nyilatkozatban az eurócsoport kifejtette, hogy olyan megállapodásra jutottak a ciprusi hatóságokkal a jövőbeli makrogazdasági kiigazítási program lényeges elemeiről, amely programot támogatja valamennyi európénznemű tagállam, valamint a Bizottság, az EKB és az IMF is (a továbbiakban: az eurócsoport 2013. március 25-i nyilatkozata).

17 E nyilatkozat többek között a következőket foglalta magában:

„Az eurócsoport üdvözli a pénzügyi szektor átalakítására vonatkozó, a mellékletben szereplő terveket. Ezek az intézkedések szolgálnak majd a pénzügyi szektor fenntarthatóságának visszaállítása alapjául. Azok az uniós elvekkel összhangban biztosítják többek között valamennyi 100 000 eurót meg nem haladó bankbetétet.

A pénzügyi szektor egyensúlyhiányának kiigazítása érdekében a program részeként határozott fellépést javasol. A pénzügyi szektor megfelelő mértékű csökkentésére van szükség […]

Az eurócsoport a ciprusi bankok görög fióktelepei tárgyában, a [Ciprusi Köztársaság] és a [Görög Köztársaság] között a görög és ciprusi bankrendszer védelmére létrejött megállapodás azonnali végrehajtását sürgeti."

18 Az említett nyilatkozat melléklete így szól:

„[A Ciprusi Köztársaság] hatóságai politikai tervezeteinek ismertetését követően, amelyeket az eurócsoport nagy mértékben üdvözölt, az alábbi kérdésekben jött létre megállapodás:

(1) A [Cyprus Popular Bank Public Co.] a Ciprusi Központi Bank határozata értelmében – a részvény- és kötvénytulajdonosok, valamint a nem biztosított betétesek teljes hozzájárulásával – azonnali felszámolásra kerül az újonnan elfogadott bankszanálás keretét használva.

(2) A [Cyprus Popular Bank Public Co.] egy »rossz bankból« és egy »jó bankból« álló szerkezetre válik szét. A »rossz bank« fokozatosan megszűnik.

(3) A »jó bank« a bankszanálás keretének segítségével, valamint a [Trapeza Kyprou Dimosia Etaireia] és a [Cyprus Popular Bank Public Co.] igazgatótanácsával folytatott konzultációt követően beépül a [Trapeza Kyprou Dimosia Etaireia]-ba. A »jó bank« 9 milliárd euró összegű [sürgősségi likviditási támogatást] szolgáltat. Kizárólag a [Trapeza Kyprou Dimosia Etaireia] nem biztosított betétei maradnak befagyasztva addig, amíg sor nem kerül a feltőkésítésre, és ezt követően rendes feltételek alkalmazhatók rájuk.

(4) Az EKB kormányzótanácsa az alkalmazandó szabályok tiszteletben tartása mellett készpénzt folyósít a [Trapeza Kyprou Dimosia Etaireiá]-nak.

(5) A [Trapeza Kyprou Dimosia Etaireia] feltőkésítésre kerül a nem biztosított betétetek tulajdoni részesedéssé való átalakítása révén a részvény–, illetve kötvénytulajdonosok teljes hozzájárulásával.

(6) Az átalakításra oly módon kerül sor, hogy a program végén a 9%-os tőkemutató biztosítva legyen.

(7) Bármely bankban biztosított betéttel rendelkező személy teljes védelemmel rendelkezik az irányadó [uniós] szabályozással összhangban.

(8) A program kerete (10 milliárd euróig) nem a [Cyprus Popular Bank Public Co.] vagy a [Trapeza Kyprou Dimosia Etaireia] feltőkésítésére szolgál."

A ciprusi jog

19 A 2013. március 22-i l'O peri exiyiansis pistotikon kai allon idrimaton nomos (N. 17(I)/2013) (a hitelintézetek és más intézmények átszervezéséről szóló törvény (17(I)/2013. sz.) [EE, I(I) melléklet, 4379. szám, 2013.3.22., 17. o.]; a továbbiakban: a 2013. március 22-i törvény) 3. pontjának (1) bekezdése és 5. pontjának (1) bekezdése értelmében a Ciprusi Központi Bankot (CKB) bízták meg a pénzügyminisztériummal (Ciprus) együttesen az említett törvényben szereplő intézmények átszervezésével. E célból a 2013. március 22-i törvény 12. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy a CKB rendelettel átalakíthatja a szanálási eljárás alá vont intézmény adósságait és kötelezettségeit, ideértve az alaptőke, vagy az ezen intézményben fennálló jelenlegi vagy jövőbeli bármilyen hitelegyenleg csökkentésének, módosításának, újraelosztásának vagy megújításának módját, illetve a hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok tulajdoni részesedéssé való átalakításának módját. E pont másrészről előírja,

hogy a 2013. március 22-i törvény 2. pontjának ötödik bekezdése értelmében vett „biztosított betétek” ki vannak zárva ezen intézkedések alól. A felek nem vitatják, hogy 100 000 eurót meg nem haladó bankbetétekről van szó.

20 A 2013. március 26-i Kanonistiki Dioikitiki Praxi 96/2013, peri tis polisis ergasion ton en elladi ergasion tis Trapezas Kyprou Dimosias Etaireias LTD (a Trapeza Kyprou Dimosia Etaireia LTD egyes görögországi üzletágainak értékesítéséről szóló 96/2013. sz. rendelet) (EE, III(I) melléklet, 4640. szám, 2013.3.26., 745. o.; a továbbiakban: 96. sz. rendelet) és a 2013. március 26-i Kanonistiki Dioikitiki Praxi 97/2013, peri tis polisis ergasion ton en elladi ergasion tis Cyprus Popular Bank Public Co. Ltd (a Cyprus Popular Bank Public Co Ltd egyes görögországi üzletágainak értékesítéséről szóló 97/2013. sz. rendelet) (EE, III(I) melléklet, 4640. szám, 2013.3.26., 749. o.) (a továbbiakban: 97. sz. rendelet) előírja a Trapeza Kyprou Dimosia Etaireia (a továbbiakban: BoC), illetve a Cyprus Popular Bank Public Co. (a továbbiakban: Laïki) görögországi fióktelepeinek (a továbbiakban együttesen: görög fióktelepek) értékesítését.

21 A 2013. március 29-i Kanonistiki Dioikitiki Praxi 103/2013, peri diasosis me idia mesa tis Trapezas Kyprou Dimosias Etaireias LTD (a Trapeza Kyprou Dimosia Etaireia LTD saját eszközeivel történő átszervezéséről szóló 103/2013. sz. rendelet) (EE, III(I) melléklet, 4645. szám, 2013.3.29., 769. o., a továbbiakban: 103. sz. rendelet) többek között a nem biztosított betétesei, a részvény-, illetve kötvénytulajdonosai költségére írja elő a BoC feltőkésítését, hogy az folytatni tudja a banki szolgáltatások nyújtását. Így a nem biztosított betétek átalakultak a BoC részvényeivé (azaz minden egyes nem biztosított betét 37,5%-a), a BoC által részvénnyé vagy betétté alakítható értékpapírokká (azaz minden egyes nem biztosított betét 22,5%-a) és a CKB által betétekké alakítható értékpapírokká (azaz minden egyes nem biztosított betét 40%-a). A 103. sz. rendelet 6. pontjának (5) bekezdése pontosítja, hogy amennyiben a nem biztosított betétesek hozzájárulása meghaladja a BoC saját tőkéjének helyreállításához szükséges összeget, a szanálási hatóság meghatározza a felültőkésítésnek megfelelő összeget, és úgy kezeli, mintha ennek átalakítására nem került volna sor.

22 A 103. sz. rendelet 2013. július 30-i módosítását követően egyrészt a már korábban részvénnyé vagy betétté alakítható értékpapírrá alakított, nem biztosított betétek 10%-át BoC-részvényekké alakították át. Másrészt a BoC valamennyi törzsrészvényének névértékét egy euróról egy eurócentre csökkentették. Ezt követően száz darab egy eurócent névértékű törzsrészvényt egy euró névértékű törzsrészvénnyé vontak össze. Tekintettel arra, hogy a száz darabot el nem érő egy eurócent névértékű törzsrészvényekből nem lehetett új, egy euró névértékű törzsrészvényt létrehozni, ezeket törölték.

23 A 2013. március 29-i Kanonistiki Dioikitiki Praxi 104/2013, peri tis polisis orismenon ergasion tis Cyprus Popular Bank Public Co. Ltd (a Cyprus Popular Bank Public Co. Ltd bizonyos üzletágainak értékesítéséről szóló 104/2013. sz. rendelet) (EE, III(I) melléklet, 4645. sz., 2013.3.29., 781. o.; a továbbiakban: 104. sz. rendelet) 2. és 5. pontjának együttes rendelkezései előírják, hogy 2013. március 29-én 6 óra 10 perckor a Laïki bizonyos eszközöket és forrásokat – ideértve a 100 000 eurót el nem érő betéteket – utal át a BoC-hoz. A 100 000 eurót meghaladó betétek a felszámolásra váró Laïkinál maradtak.

24 A 104. sz. rendelet 2013. július 30-i módosítása következében a BoC új törzstőkéjének megközelítőleg 18%-a került át a Laïkihoz.

A jogvita előzményei

25 A jelen eljárás szempontjából a jogvitának a megtámadott ítéletek 10–28. és 38–46. pontjában kifejtett előzményei a következőképpen foglalhatók össze.

26 A Görög Köztársaság és a kötvénytulajdonos magánhitelezői a 2012-es év első hónapjaiban végrehajtották a görög állampapíroknak a magánbefektetők által tartott görög államadósság nominális értékének jelentős csökkentése melletti átváltását (Private Sector Involvement [a továbbiakban: PSI]).

27 A PSI tárgyát képező értékpapíroknak való kitettségük következtében több ciprusi székhelyű bank, köztük a Laïki és a BoC, jelentős veszteségeket szenvedett, és alultőkésítettségi problémákkal szembesült. A Laïki – tekintettel arra, hogy már nem tudott megfelelő biztosítékot nyújtani ahhoz, hogy az EKB-tól pénzügyi segítséget kapjon – sürgősségi likviditási támogatást (Emergency Liquidity Assistance [ELA]) kért és kapott a CKB-tól, amelynek teljes összege 3,8 milliárd euró volt 2012 májusában, és 2012 júliusában elérte a 9,6 milliárd eurót.

28 E körülmények között a Ciprusi Köztársaság szükségesnek vélte, hogy a ciprusi bankszektor megsegítése céljából beavatkozzon, többek között azzal, hogy 2012 júniusában a Laïkit 1,8 milliárd euróval feltőkésítette. Ugyanebben a hónapban a BoC bejelentette, hogy szintén tőketámogatást igényelt a ciprusi hatóságoktól, ám nem kapott.

29 2012. június 25-én a Ciprusi Köztársaság az ESM-ből vagy az Európai Pénzügyi Stabilitási Eszközből nyújtandó pénzügyi támogatás iránti kérelmet terjesztett elő az eurócsoport elnökéhez. A 2012. június 27-i nyilatkozatban az eurócsoport rámutatott arra, hogy a kért pénzügyi segítséget a Ciprusi Köztársaság számára vagy ezen eszköz, vagy az ESM olyan egyetértési megállapodásban meghatározandó makrogazdasági kiigazítási program keretében fogja nyújtani, amelyre vonatkozóan a tárgyalásokat egyfelől a Bizottság az EKB-val és az IMF-fel közösen, másfelől a ciprusi hatóságok fogják lefolytatni. 2012. november 29-én a Bizottság, az EKB, az IMF és a Ciprusi Köztársaság képviselői kidolgozták az egyetértési megállapodás tervezetét.

30 2013 márciusában a Ciprusi Köztársaság és a többi európénznemű tagállam politikai megállapodásra jutott ezen egyetértési megállapodás tervezetét illetően. 2013. március 16-i nyilatkozatában az eurócsoport üdvözölte e megállapodást, és hivatkozott bizonyos kiigazítási intézkedésekre, amelyek megtételére a ciprusi hatóságok kötelezettséget vállaltak, így többek között a bankbetétekre kivetett adó bevezetésére, a bankok szerkezetátalakítására és újratőkésítésére, valamint az alárendelt hitelezők belső feltőkésítésére.

31 2013. március 18-án a Ciprusi Köztársaság a betétek tömeges kivételének elkerülése céljából elrendelte a bankok 2013. március 19-i és 20-i munkanapokon, majd 2013. március 28-ig történő bezárását.

32 2013. március 19-én a ciprusi parlament elutasította a ciprusi kormánynak a Ciprusi Köztársaságban valamennyi bankbetét után fizetendő adó bevezetésére vonatkozó törvényjavaslatát. A ciprusi kormány ezért a BoC és a Laïki átalakítására vonatkozó új tervezetet dolgozott ki.

33 2013. március 21-én az EKB sajtóközleményt tett közzé (a továbbiakban: az EKB 2013. március 21-i sajtóközleménye), amely a következőket tartalmazta:

„Az EKB Kormányzótanácsa úgy határozott, hogy az ELA fennálló szintjét 2013. március 25-ig […] tartja fenn.

A visszatérítésre nyitva álló határidő meghosszabbítása kizárólag abban az esetben képzelhető el, ha [az Unió vagy az IMF] olyan programot alakít ki, amely garantálja az érintett bankok fizetőképességét.”

34 2013. március 22-én a ciprusi parlament elfogadta a 2013. március 22-i törvényt.

35 A 2013. március 25-i nyilatkozatban az eurócsoport kifejtette, hogy olyan megállapodásra jutottak a ciprusi hatóságokkal a jövőbeli makrogazdasági kiigazítási program lényeges elemeiről, amely programot támogatja valamennyi európénznemű tagállam, valamint a Bizottság, az EKB és az IMF is.

36 Egyrészt 2013. március 26-án elfogadták a 96. és 97. sz. rendeletet, másrészt 2013. március 29-én elfogadták a 103. és 104. sz. rendeletet.

37 A 2013. április 24-i ülésén az ESM Kormányzótanácsa:

– megerősítette egyrészt, hogy a Bizottság és az EKB feladata az ESM-Szerződés 13. cikkének (1) bekezdésében szereplő értékelések elvégzése, másrészt pedig, hogy a Bizottság feladata – az EKB-val és az IMF-fel együttműködésben – az ugyanezen cikk (3) bekezdésében említett egyetértési megállapodás Ciprusi Köztársasággal való megtárgyalása;

– úgy határozott, hogy pénzügyi segítségnyújtási eszköz (a továbbiakban: PSE) formájában támogatást nyújt a Ciprusi Köztársaság stabilitásához az ESM főigazgatója javaslatának megfelelően;

– jóváhagyta az egyetértési megállapodásnak – az EKB-val és az IMF-fel együttműködésben – a Bizottság által a Ciprusi Köztársasággal megtárgyalt új tervezetét, és

– megbízta a Bizottságot e megállapodásnak az ESM nevében történő aláírásával.

38 2013. április 25-én az EUMSZ 136. cikk (1) bekezdése alapján eljárva a Tanács elfogadta a 2013/236 határozatot, amely „intézkedés[ek] és eredmény[ek]” sorát irányozza elő a Ciprusi Köztársaság költségvetési hiányának kiigazítása, valamint a pénzügyi rendszer stabilitásának helyreállítása érdekében.

39 Az új egyetértési megállapodást 2013. április 26-án írta alá a Ciprusi Köztársaság pénzügyminisztere, a CKB elnöke és az ESM nevében a Bizottság elnökhelyettese (a továbbiakban: 2013. április 26-i egyetértési megállapodás), és azt a ciprusi parlament 2013. április 30-án jóváhagyta.

40 2013. május 8-án az ESM, a Ciprusi Köztársaság és a CKB megkötötte a PSE-ről szóló megállapodást. Ugyanezen a napon az ESM igazgatótanácsa e megállapodás mellett jóváhagyta azt a javaslatot, amely a Ciprusi Köztársaság számára nyújtandó segély három milliárd euró összegű első részletének kifizetésére vonatkozó részletes szabályokat rögzítette.

41 2013. május 13-i nyilatkozatában az eurócsoport üdvözölte az ESM Kormányzótanácsának azon határozatát, amellyel jóváhagyta a segély első részletét, és megerősítette, hogy a Ciprusi Köztársaság végrehajtotta a 2013. április 26-i egyetértési megállapodásban rögzített intézkedéseket.

42 Az eurócsoport 2013. szeptember 13-i nyilatkozatával – többek között – egyrészről üdvözölte a Bizottság, az EKB és az IMF által végzett első ellenőrzési szakasz eredményeit, másrészről pedig azt, hogy a BoC-ot érintő szanálási eljárás 2013. július 30-án véget ért. Ezenkívül az eurócsoport támogatását fejezte ki a segély második, 1,5 milliárd euró összegű részletének a Ciprusi Köztársaság részére történő kifizetése vonatkozásában, amelyre 2013. szeptember 27-én került sor.

A Törvényszék előtti eljárás és a megtámadott ítéletek

43 A Törvényszék Hivatalához a C-597/18. P. és C-598/18. P. sz. ügy elsőfokú eljárásának felperesei 2013. december 20-án a T-680/13. sz. ügyben, illetve 2014. december 1-jén a T-786/14. sz. ügyben benyújtott keresetleveleikkel keresetet indítottak elsődlegesen aziránt, hogy a Törvényszék a Tanácsot, a Bizottságot, az EKB-t és az eurócsoportot (a továbbiakban: ellenérdekű felek) kötelezze arra, hogy a keresetük mellékletében meghatározott összegeket a 2013. március 16. és a Törvényszék ítéleteinek kihirdetéséig terjedő időszakra járó kamatokkal együtt részükre megfizesse, másodlagosan pedig aziránt, hogy a Törvényszék állapítsa meg az Unió és/vagy az ellenérdekű felek szerződésen kívüli felelősségét, és határozza meg a ténylegesen felmerült káruk megállapítása érdekében követendő eljárást.

44 A Törvényszék Hivatalához 2014. július 14-én, július 16-án, illetve augusztus 18-án érkezett külön beadványokban a T-680/13. sz. ügyben a Tanács, az EKB és a Bizottság elfogadhatatlansági kifogást emelt a Törvényszék eljárási szabályzatának 114. cikke alapján.

45 A Törvényszék Hivatalához 2015. április 17-én, április 29-én, illetve május 8-án benyújtott külön beadványokban a T-786/14. sz. ügyben a Bizottság, a Tanács és az EKB elfogadhatatlansági kifogást emelt a Törvényszék eljárási szabályzatának 114. cikke alapján.

46 A megtámadott ítéletekben a Törvényszék elutasította a C-597/18. P. és C-598/18. P. sz. ügy elsőfokú eljárása felpereseinek kereseteit, és a saját költségeiken felül kötelezte őket a Tanács, a Bizottság és az EKB részéről felmerült költségek viselésére.

Az eljárás és a felek kérelmei a Bíróság előtt

47 A Bíróság elnöke 2019. január 11-i határozatával az eljárás szóbeli szakaszának lefolytatása és ítélethozatal céljából egyesítette a C-597/18. P., C-598/18. P., C-603/18. P. és C-604/18. P. sz. ügyeket.

48 A Bíróság elnöke 2019. február 21-i határozatával megengedte a Finn Köztársaság beavatkozását a Tanács kérelmeinek támogatása végett a C-597/18. P., C-598/18. P., C-603/18. P. és C-604/18. P. sz. ügyekben.

A C-597/18. P. és C-598/18. P. sz. ügy

49 A Tanács azt kéri, hogy a Bíróság:

– helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletek azon részeit, amelyekben a Törvényszék elutasítja az elfogadhatatlansági kifogásait, amennyiben azok a C-597/18. P. és C-598/18. P. sz. ügy elsőfokú eljárásának felperesei által az eurócsoport ellen indított keresetekre vonatkoznak;

– utóbbi feleket kötelezze a fellebbezésekkel kapcsolatos költségek viselésére.

50 A C-597/18. P. és C-598/18. P. sz. ügy elsőfokú eljárásának felperesei azt kérik, hogy a Bíróság:

– utasítsa el a fellebbezéseket és

– a Tanácsot kötelezze a költségek viselésére.

51 A Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság:

– adjon helyt a fellebbezéseknek és

– a C-597/18. P. és C-598/18. P. sz. ügy elsőfokú eljárásának felpereseit kötelezze a fellebbezési eljárások és a Törvényszék előtti eljárás költségeinek viselésére.

A C-603/18. P. és C-604/18. P. sz. ügy

52 A fellebbezők azt kérik, hogy a Bíróság:

– helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéleteket;

– adjon helyt a Törvényszék előtti eljárásban előterjesztett kérelmeiknek;

– utasítsa el a Tanács által benyújtott csatlakozó fellebbezéseket;

– az ellenérdekű feleket kötelezze a fellebbezési eljárások és a Törvényszék előtti eljárás költségeinek viselésére, és

– a Tanácsot kötelezze a csatlakozó fellebbezésekkel kapcsolatos költségek viselésére.

53 A Bizottság és az EKB azt kéri, hogy a Bíróság:

– utasítsa el a fellebbezők fellebbezéseit és

– a fellebbezőket kötelezze a költségek viselésére.

54 Csatlakozó fellebbezésében a Tanács azt kéri, hogy a Bíróság:

– helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletek azon részeit, amelyekben a Törvényszék elutasítja az elfogadhatatlansági kifogásait, amennyiben azok a fellebbezők által a 2013/236 határozat 2. cikke (6) bekezdésének b) pontja ellen benyújtott keresetekre vonatkoznak;

– nyilvánítsa elfogadhatatlannak a fellebbezők által a Tanács ellen benyújtott kereseteket, és

– a fellebbezőket kötelezze a költségek viselésére.

55 A Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság:

– utasítsa el a fellebbezők fellebbezéseit;

– adjon helyt a Tanács által benyújtott csatlakozó fellebbezéseknek, és

– a fellebbezőket kötelezze a fellebbezési eljárások és a Törvényszék előtti eljárás költségeinek viselésére.

Az eljárás szóbeli szakaszának újbóli megnyitására irányuló kérelemről

56 A főtanácsnok indítványának az ismertetését követően a fellebbezők a Bíróság Hivatalához 2020. június 16-án előterjesztett beadvánnyal kérték, hogy a Bíróság az eljárási szabályzatának 83. cikke alapján rendelje el az eljárás szóbeli szakaszának újbóli megnyitását.

57 A fellebbezők a kérelmük alátámasztására először is arra hivatkoznak, hogy a főtanácsnok indítványa sérti a fegyveregyenlőség elvét, mivel az indítvány csak a Tanács által a C-597/18. P. és C-598/18. sz. ügyekben benyújtott fellebbezések keretében a felek által felhozott érveket vizsgálja, azokat pedig nem, amelyeket a fellebbezők a C-603/18. P. és C-604/18. P. sz. ügyekben a fellebbezéseik alátámasztására felhoztak. Másodszor az említett indítvány a fellebbezők által a C-603/18. P. és C-604/18. P. sz. ügyekben a fellebbezéseik alátámasztására felhozott érvek téves értelmezésén alapul, mivel a fellebbezők soha nem állították, hogy az eurócsoport olyan intézménykénti elismerése, amelynek aktusai vagy magatartásai az Unió szerződésen kívüli felelősségének megállapítása iránti kereset tárgyát képezhetik az EUMSZ 340. cikk második bekezdése alapján, szükséges feltétele lenne az őket ért kár megtérítése iránti kérelmeik elfogadásának. A fellebbezők szerint ebből harmadszor és utolsó sorban az következik, hogy a főtanácsnok indítványa nem tekinthető relevánsnak a jelen jogviták megoldása szempontjából.

58 Emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 252. cikk második bekezdése szerint a főtanácsnok feladata, hogy teljesen pártatlanul és függetlenül eljárva, nyilvános tárgyaláson indokolással ellátott indítványt terjesszen elő azokban az ügyekben, amelyek esetében az Európai Unió Bíróságának alapokmánya szerint a főtanácsnok részvételére van szükség. A Bíróságot nem köti sem a főtanácsnok indítványa, sem pedig az annak alapjául szolgáló indokolás (2018. július 25-i Société des produits Nestlé és társai kontra Ministre UK Holdings & Services ítélet, C-84/17 P, C-85/17 P és C-95/17 P, EU:C:2018:596, 31. pont).

59 Továbbá az Európai Unió Bíróságának alapokmánya és eljárási szabályzata nem teszi lehetővé, hogy a felek a főtanácsnoki indítványra válaszként észrevételeket tegyenek (2016. december 21-i Bizottság kontra Aer Lingus és Ryanair Designated Activity ítélet, C-164/15 P és C-165/15 P, EU:C:2016:990, 31. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

60 Következésképpen az, ha a fél nem ért egyet a főtanácsnok indítványának valamely részével, bármilyen kérdéseket is vizsgáljon a főtanácsnok az indítványban, önmagában nem indokolhatja az eljárás szóbeli szakaszának újbóli megnyitását (2018. február 28-i mobile.de kontra EUIPO ítélet, C-418/16 P, EU:C:2018:128, 30. pont).

61 Ugyanakkor a Bíróság a főtanácsnok meghallgatását követően az eljárás során bármikor elrendelheti az eljárás szóbeli szakaszának újbóli megnyitását az eljárási szabályzatának 83. cikke alapján, különösen, ha úgy ítéli meg, hogy az ügy körülményei nincsenek kellően feltárva, vagy ha a fél e szakasz befejezését követően a Bíróság határozatára nézve döntő jelentőségű új tényt hoz fel, illetve ha az ügyet olyan érv alapján kellene eldönteni, amelyet a felek, illetve az Európai Unió Bírósága alapokmányának 23. cikke szerinti érdekeltek nem vitattak meg.

62 A jelen ügyben nem ez a helyzet. Egyrészt ugyanis a fellebbezők által a C-603/18. P. és C-604/18. P. sz. ügyben előterjesztett fellebbezésük alátámasztására felhozott jogalapokat és érveket megvitatták az eljárás írásbeli és szóbeli szakaszában. Másrészt meg kell állapítani, hogy a Bíróság kérésére, mivel a Bíróság úgy ítélte meg, hogy a Tanács által a C-597/18. P. és C-598/18. P. sz. ügyben benyújtott fellebbezések az Európai Unió Bírósága alapokmánya 20. cikkének (5) bekezdése értelmében új jogkérdést vetettek fel, a főtanácsnok az indítványát a felek által az említett fellebbezések keretében előterjesztett érvek értékelésére összpontosította, ami nem érinti a Bíróságnak azon érvekre vonatkozó értékelését, amelyeket a fellebbezők kifejthettek az említett eljárási szakaszok során a saját fellebbezéseik keretében a C-603/18. P. és C-604/18. P. sz. ügyben, és ami – a fellebbezők állításával ellentétben – kizárja, hogy a főtanácsnok ugyanezen érvek téves értelmezésébe bocsátkozott volna, miután az indítványa keretében nem is vizsgálta ezeket. Így a Bíróság a főtanácsnok meghallgatását követően úgy ítéli meg, hogy kellő információval rendelkezik az előtte megfelelően megvitatott különböző érvek alapján.

63 A fenti megfontolásokra figyelemmel nem kell elrendelni az eljárás szóbeli szakaszának újbóli megnyitását.

A Tanács által a C-597/18. P. és C-598/18. P. sz. ügyben benyújtott fellebbezésekről

A felek érvei

64 Fellebbezései alátámasztására a Tanács egyetlen jogalapra hivatkozik, amelyet arra alapít, hogy a Törvényszék tévesen értelmezte az Unió szerződésen kívüli felelősségének megállapítása iránti kereset elfogadhatóságának feltételeire vonatkozó ítélkezési gyakorlatot.

65 E jogalappal a Tanács lényegében arra hivatkozik, hogy ellentétben azzal, amit a Törvényszék az első megtámadott ítélet 113. pontjában és a második megtámadott ítélet 109. pontjában megállapított, az eurócsoport nem tekinthető az EUMSZ 340. cikk második bekezdése értelmében vett „intézménynek”.

66 E tekintetben a Tanács először is úgy véli, hogy a Törvényszék árnyalta azt a következtetést, amelyre a Bíróság a 2016. szeptember 20-i Mallis és társai kontra Bizottság és EKB ítéletének (C-105/15 P–C-109/15 P, EU:C:2016:702) 61. pontjában jutott, amely szerint az eurócsoport nem minősíthető sem a Tanács egyik formációjának, sem pedig az EUMSZ 263. cikk értelmében vett „uniós szervnek” vagy „hivatalnak”.

67 Másodszor, a Tanács a 2002. április 10-i Lamberts kontra ombudsman ítéletre (T-209/00, EU:T:2002:94, 49. pont) hivatkozva emlékeztet arra, hogy bár az „intézménynek” az EUMSZ 340. cikk második bekezdése értelmében vett fogalma nemcsak az EUSZ 13. cikkben kifejezetten említett intézményeket foglalja magában, hanem az Unió minden olyan szervezetét is, amely megfelel két kritériumnak, azaz egyrészt a Szerződés hozta létre, másrészt pedig arra szánták, hogy járuljon hozzá az Unió célkitűzéseinek megvalósításához, az eurócsoport nem felel meg e két kritérium közül az első kritériumnak.

68 E tekintetben a Tanács mindenekelőtt azt kifogásolja, hogy a Törvényszék az első megtámadott ítélet 113. pontjában és a második megtámadott ítélet 109. pontjában azt állította, hogy az eurócsoport „a Szerződések által […] formálisan létrehozott uniós szervezet”, noha az európénznemű tagállamok minisztereinek informális ülése, amelynek egyetlen feladata a miniszterek által a közös valutával kapcsolatban közösen viselt különleges felelősséggel kapcsolatos kérdések megvitatása. Továbbá az EUMSZ 137. cikk és a 14. jegyzőkönyv nem létrehozza az eurócsoportot, hanem azt egyszerűen elismerte. Végül a Tanács hangsúlyozza, hogy a Törvényszék nem tárt fel egyetlen olyan hatáskört sem, amelyet a Szerződések az eurócsoportra ruháztak, és azt sem állapította meg, hogy az eurócsoport külön jogi személyiséggel rendelkezik.

69 A második kritériumot illetően a Tanács elismeri, hogy az eurócsoport ülései ténylegesen hozzájárulnak az Unió célkitűzéseinek megvalósításához, de hangsúlyozza, hogy az EUMSZ 119. cikk (2) bekezdése és az EUSZ 3. cikk egyáltalán nem említi az eurócsoportot mint szervezetet.

70 Harmadszor a Tanács cáfolja a Törvényszék által az első megtámadott ítélet 114. pontjában és a második megtámadott ítélet 110. pontjában kifejtett azon aggályt, hogy az Unió szerződésen kívüli felelősségének megállapítása iránti kereset eurócsoporttal szembeni benyújtására vonatkozó lehetőség elismerésének hiánya hézagot hoz létre a hatékony bírói jogvédelem területén, amelynek elvét az EUSZ 19. cikk (1) bekezdésének második albekezdése rögzíti.

71 E tekintetben a Tanács először is a 2016. szeptember 20-i Ledra Advertising és társai kontra Bizottság és EKB ítéletre (C-8/15 P–C-10/15 P, EU:C:2016:701, 55. pont) hivatkozva emlékeztet arra, hogy a Bizottság felelőssége megállapítható az ESM aktusainak jogszerűségéért. Másodszor a Tanács rámutat, hogy – amint azt a Törvényszék az első megtámadott ítélet 238. pontjában és a második megtámadott ítélet 237. pontjában elismerte – az Unió szerződésen kívüli felelősségének megállapítása iránti kereset elfogadhatóságának lehet – bizonyos esetekben – feltétele azoknak a nemzeti jogorvoslati lehetőségeknek a kimerítése, amelyek lehetőséget adnak valamely nemzeti hatóság által hozott határozat hatályon kívül helyezésére, feltéve hogy e nemzeti jogorvoslati lehetőségek hatékonyan biztosítják az érintett magánszemélyek jogainak védelmét, és alkalmasak a hivatkozott kár megtérítésének biztosítására. A Tanács harmadszor előadja, hogy a Bíróság a pénzügyi stabilitásuk tekintetében súlyos nehézségekkel küzdő vagy súlyos nehézségek által fenyegetett euróövezeti tagállamok gazdasági és költségvetési felügyeletének megerősítéséről szóló, 2013. május 21-i 472/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2013. L 140., 1. o.) 7. cikkének megfelelően felülvizsgálhatja a Tanács jogi aktusait, amelyek megelőzik és meghatározzák az ESM feltételeinek tartalmát. Negyedszer és utolsó sorban a Tanács Wathelet főtanácsnok Mallis és társai kontra Bizottság és EKB egyesített ügyekre vonatkozó indítványának (C-105/15 P-C-109/15 P, EU:C:2016:294)

66. pontjára hivatkozik, amelyből kitűnik, hogy az eurócsoporttal szembeni közvetlen jogorvoslati lehetőség hiánya csak akkor lenne ellentétes a hatékony bírói jogvédelem elvével, ha az eurócsoport a Szerződésekben harmadik személyekkel szemben kötelező joghatásokat kiváltó aktusok elfogadására vonatkozó hatáskört kapott volna. Márpedig nem ez a helyzet, mivel a Tanács szerint az eurócsoport vitafórum, nem pedig döntéshozó szerv.

72 A Bíróság előtti tárgyaláson a Tanács hozzátette, hogy a hatékony bírói jogvédelem elve nem képez olyan kritériumot, amely megalapozza az uniós bíróságoknak a Szerződésekben szereplő fogalmakon túlmenő hatáskörét.

73 A Bizottság arra hivatkozik, hogy az EUMSZ 263. és EUMSZ 340. cikk személyi hatálya azonos. E tekintetben rámutat, hogy a Törvényszék nem hivatkozott egyetlen olyan ítéletre sem, amely azt állapítaná meg, hogy az olyan szervezetnek, amelynek aktusai nem képezhetik megsemmisítés iránti kereset tárgyát, ezzel szemben az aktusai vagy magatartásai vitathatók az Unió szerződésen kívüli felelősségének megállapítása iránti kereset keretében.

74 A C-597/18. P. és C-598/18. P. sz. ügy elsőfokú eljárásának felperesei vitatják a Tanács által felhozott egyetlen jogalap megalapozottságát. Először is azt állítják, hogy a Bíróságnak a 2016. szeptember 20-i Mallis és társai kontra Bizottság és EKB ítélet (C-105/15 P–C-109/15 P, EU:C:2016:702) 61. pontjában szereplő azon állítása, amely szerint az eurócsoport nem minősíthető az EUMSZ 263. cikk értelmében vett „uniós szervnek” vagy „hivatalnak”, nem releváns, mivel ez az ítélet az eurócsoport ellen irányuló megsemmisítés iránti kereset elfogadhatóságára vonatkozott, amely egy olyan jogorvoslati lehetőség, amely eltér az Unió szerződésen kívüli felelősségének megállapítása iránt az EUMSZ 340. cikk második bekezdésében előírt jogorvoslati lehetőségtől.

75 Másodszor a C-597/18. P. és C-598/18. P. sz. ügy elsőfokú eljárásának felperesei vitatják azt az érvet, amely szerint az eurócsoportot nem a Szerződések hozták létre, holott annak létezését a Lisszaboni Szerződés formalizálta, amely az EUM-Szerződéshez csatolta a 14. jegyzőkönyvet.

76 Harmadszor, az eurócsoport nem pusztán informális vitafórum, hanem olyan feladatokat gyakorol, amelyek az Unió gazdasági és költségvetési politikájának kidolgozása körébe tartoznak.

77 Negyedszer és utolsó sorban a C-597/18. P. és C-598/18. P. sz. ügy elsőfokú eljárásának felperesei azt állítják, hogy az Uniónak az eurócsoport aktusaiért való felelőssége megállapíthatóságának hiánya az Európai Unió Alapjogi Chartájának (a továbbiakban: Charta) 47. cikkében biztosított hatékony bírói jogorvoslathoz való alapvető jog figyelmen kívül hagyását jelentené.

A Bíróság álláspontja

78 Az EUMSZ 340. cikk második bekezdése értelmében szerződésen kívüli felelősség esetén az Unió a tagállamok jogában közös általános elveknek megfelelően megtéríti az intézményei vagy alkalmazottai által feladataik teljesítése során okozott károkat.

79 Az Unió e rendelkezés szerinti szerződésen kívüli felelősségének megállapításához több feltétel együttes teljesülése szükséges, nevezetesen az uniós intézménnyel szemben kifogásolt magatartás jogellenessége, a kár tényleges jellege, valamint az ezen intézmény magatartása és a hivatkozott kár közötti okozati összefüggés fennállása (2016. szeptember 26-i Ledra Advertising és társai kontra Bizottság és EKB ítélet, C-8/15 P–C-10/15 P, EU:C:2016:701, 64. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

80 Az „intézmény” e rendelkezés szerinti fogalma nemcsak az EUSZ 13. cikk (1) bekezdésében felsorolt uniós intézményeket, hanem a Szerződések által vagy azok alapján, az uniós célkitűzések megvalósításának szándékával létrehozott valamennyi uniós szervet és hivatalt is magában foglalja (lásd ebben az értelemben: 1992. december 2-i SGEEM és Etroy kontra EBB ítélet, C-370/89, EU:C:1992:482, 13–16. pont).

81 A jelen ügyben a Törvényszék az első megtámadott ítélet 82., 106. és 112. pontjában, valamint a második megtámadott ítélet 78., 102. és 108. pontjában emlékeztetett erre az ítélkezési gyakorlatra. Az említett ítélkezési gyakorlat alapján a Törvényszék az első megtámadott ítélet 113. pontjában és a második megtámadott ítélet 109. pontjában megállapította, hogy az eurócsoport a Szerződések által, az uniós célkitűzések megvalósításának szándékával létrehozott uniós szervezetnek minősül. Ezt a következtetést a Törvényszék a megtámadott ítéletek ugyanezen pontjaiban kifejtett, az EUMSZ 137. cikk és a 14. jegyzőkönyv megfogalmazására vonatkozó elemzés alapján vonta le, amelyből egyrészt az tűnik ki, hogy ezek rendelkeznek többek között az eurócsoport fennállásáról, összetételéről, összeülésének rendjéről és feladatairól, másrészt pedig, hogy e szervezet összeül azon kérdések megvitatása érdekében, amelyek az EUMSZ 119. cikk (2) bekezdése értelmében az EUSZ 3. cikkben foglalt célkitűzések – amelyek között az olyan gazdasági és monetáris unió létrehozása is szerepel, amelynek pénzneme az euró – megvalósítása érdekében tett uniós intézkedések körébe tartoznak.

82 A fellebbezései alátámasztására felhozott egyetlen jogalap keretében a Tanács nem vitatja a jelen ítélet 80. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlatban az Unió szerződésen kívüli felelősségének megállapítása iránti kereset elfogadhatóságának értékelése céljából meghatározott kritériumokat.

83 A Tanács mindazonáltal úgy véli, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor az első megtámadott ítélet 113. pontjában és a második megtámadott ítélet 109. pontjában megállapította, hogy az eurócsoport teljesíti az említett kritériumok közül az elsőt, amely azon alapul, hogy az alperes szervezetnek a Szerződések által létrehozott uniós szervezetnek kell lennie, miközben az EUMSZ 137. cikk és a 14. jegyzőkönyv csak az európénznemű tagállamok azon jogát ismeri el, hogy informálisan ülésezzenek, és semmilyen hatáskört nem biztosít az eurócsoportnak.

84 E tekintetben először is meg kell állapítani, hogy az eurócsoportot formálisan az Európai Tanács 1997. december 13-i állásfoglalása hozta létre, amelynek értelmében „az [európénznemű tagállamok] miniszterei kötetlen találkozókat tarthatnak az egységes valuta alkalmazása következtében rájuk háruló különleges felelősségből fakadó kérdések megvitatására”, és „a Bizottság és adott esetben az [EKB] meghívást kap az ülésekre”. Amint azt a főtanácsnok is hangsúlyozta az indítványa 64., 65., 92., 96., 101., 103. és 106. pontjában, az eurócsoportot az Unió intézményi keretein kívüli kormányközi szervként alakították ki, amelynek célja, hogy lehetővé tegye az európénznemű tagállamok miniszterei számára, hogy a közös valutára vonatkozó közös felelősségükkel kapcsolatos kérdésekkel összefüggésben eszmecserét folytassanak és álláspontjaikat összehangolják. Ily módon az európénznemű tagállamok gazdaságpolitikáinak összehangolása érdekében a nemzeti szint és az uniós szint közötti összeköttetést biztosítja.

85 Igaz, hogy – amint azt a Törvényszék az első megtámadott ítélet 113. pontjában és a második megtámadott ítélet 109. pontjában helyesen megállapította – az EUMSZ 137. cikk és a 14. jegyzőkönyv többek között az eurócsoport fennállásáról, összetételéről, összeülésének rendjéről és feladatairól rendelkezik.

86 Mindazonáltal a C-597/18. P. és C-598/18. P. sz. ügy elsőfokú eljárásának felperesei állításával ellentétben e megállapításból nem lehet arra következtetni, hogy az eurócsoport a jelen ítélet 80. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlat értelmében a Szerződések által létrehozott uniós szervezet.

87 Az EUMSZ 137. cikk és a 14. jegyzőkönyv ugyanis kétségtelenül formalizálta az eurócsoport fennállását, valamint a Bizottság és az EKB részvételét annak ülésein. Ugyanakkor ezek semmilyen módon nem változtatták meg annak kormányközi jellegét. E tekintetben különösen hangsúlyozni kell, amint azt a Bíróság már kimondta, hogy az eurócsoport nem tekinthető a Tanács egyik formációjának (2016. szeptember 20-i Mallis és társai kontra Bizottság és EKB ítélet, C-105/15 P-C-109/15 P, EU:C:2016:702, 61. pont).

88 Másodszor, amint az kifejezetten kitűnik mind az Európai Tanács 1997. december 13-i állásfoglalásának szövegéből, mind a 14. jegyzőkönyv 1. cikkének szövegéből, és amint azt a Bíróság a 2016. szeptember 20-i Mallis és társai kontra Bizottság és EKB ítélet (C-105/15 P-C-109/15 P, EU:C:2016:702) 61. pontjában kimondta, az eurócsoportot az informális jellege jellemzi, amelyre a magyarázat – amint azt a főtanácsnok az indítványának 64. és 86. pontjában jelezte – a létrehozásának célja, amely abban áll, hogy a gazdasági és monetáris uniót egy kormányközi koordinációs eszközzel lássák el, anélkül azonban, hogy érintenék az uniós szinten a gazdasági döntéshozatali eljárás középpontjában álló Tanács szerepét, vagy az EKB függetlenségét.

89 Harmadszor meg kell állapítani, hogy az eurócsoport az uniós jogrendben nem rendelkezik saját hatáskörrel, mivel a 14. jegyzőkönyv 1. cikke annak kimondására szorítkozik, hogy az üléseire szükség esetén az európénznemű tagállamok miniszterei által közösen viselt különleges felelősséggel kapcsolatos kérdések megvitatása érdekében kerül sor, azzal, hogy e felelősség kizárólag a nemzeti szinten meglévő hatáskörük miatt terheli őket.

90 A fentiekből következik, hogy a Törvényszék tévesen állapította meg az első megtámadott ítélet 113. pontjában és a második megtámadott ítélet 109. pontjában, hogy az eurócsoport a Szerződések által létrehozott uniós szervezet, és hogy ennélfogva a C-597/18. P. és C-598/18. P. sz. ügy elsőfokú eljárásának felperesei az EUMSZ 340. cikk második bekezdése alapján keresetet indíthatnak vele szemben az Unió szerződésen kívüli felelősségének megállapítása iránt.

91 E következtetést nem kérdőjelezi meg e felperesek azon érve, amely a Törvényszéknek az első megtámadott ítélet 114. pontjában és a második megtámadott ítélet 110. pontjában kifejtett, a Charta 47. cikkének megsértésére alapított érvelésén alapul.

92 E tekintetben a Törvényszék a megtámadott ítéletek említett pontjaiban megállapította, hogy azon lehetőség hiánya, hogy az EUMSZ 340. cikk második bekezdése alapján az eurócsoporttal szemben az Unió szerződésen kívüli felelősségének megállapítása iránt keresetet lehessen benyújtani, a jogunió elvébe ütközne tekintettel a hatékony bírói jogvédelem elvének tiszteletben tartásával kapcsolatos követelményekre.

93 Márpedig hangsúlyozni kell, hogy figyelemmel a jelen ítélet 89. pontjában kifejtettekre, és arra a tényre, hogy az eurócsoport nem rendelkezik hatáskörrel arra, hogy szankcionálja az eurócsoport keretében kötött politikai megállapodások be nem tartását, e megállapodások főként az uniós intézmények aktusai és cselekményei révén konkretizálódnak és kerülnek végrehajtásra. A jogalanyok így az Unió szerződésen kívüli felelősségének megállapítása iránt keresetet nyújthatnak be az uniós bíróságok előtt a Tanáccsal, a Bizottsággal és az EKB-val szemben azon aktusok vagy magatartások alapján, amelyeket ezen uniós intézmények az ilyen politikai megállapodásokat követően fogadnak el vagy követnek, amint azt a jelen ügyben a C-597/18. P. és C-598/18. P. sz. ügy elsőfokú eljárásának felperesei által első fokon benyújtott keresetek is tanúsítják.

94 Így a megtámadott ítéletekben a Törvényszék elfogadhatónak ítélte az Unió szerződésen kívüli felelősségének megállapítása iránti kereseteket, amennyiben azokat a Tanács ellen olyan egyedi intézkedések címén nyújtották be, amelyeket a Ciprusi Köztársaság által végrehajtott hároméves makrogazdasági kiigazítási program keretében fogadtak el, és amelyekről a 2013/236 határozat 2. cikkének (4)–(15) bekezdése kifejezetten rendelkezik.

95 Ugyanígy a Törvényszék ugyanezen ítéletekben elfogadhatónak ítélte a C-597/18. P. és C-598/18. P. sz. ügy elsőfokú eljárása felpereseinek kereseteit annyiban, amennyiben azok a Bizottság és az EKB ellen az említett makrogazdasági kiigazítási programot konkretizáló 2013. április 26-i egyetértési megállapodás tárgyalása és aláírása során tanúsított állítólagos jogellenes magatartásaik miatt irányultak.

96 E tekintetben, amint az az EUSZ 17. cikk (1) bekezdéséből kitűnik, a Bizottság „előmozdítja az Unió általános érdekeit”, és „felügyeli az uniós jog alkalmazását” (2012. november 27-i Pringle ítélet, C-370/12, EU:C:2012:756, 163. pont; 2016. szeptember 20-i Ledra Advertising és társai kontra Bizottság és EKB ítélet, C-8/15 P–C-10/15 P, EU:C:2016:701, 57. pont). Ezen intézmény tehát az eurócsoport tevékenységeiben való részvétele keretében megőrzi a Szerződések őreként betöltött szerepét. Ebből következik, hogy az eurócsoport keretében kötött politikai megállapodások uniós joggal való összeegyeztethetőségének ellenőrzésében való esetleges tétlensége az Unió szerződésen kívüli felelősségének az EUMSZ 340. cikk második bekezdése alapján történő megkérdőjelezéséhez vezethet.

97 A fentiek összességéből az következik, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot az EUMSZ 340. cikk második bekezdésének értelmezése és alkalmazása során, amikor az első megtámadott ítélet 113. és 114. pontjában, valamint a második megtámadott ítélet 109. és 110. pontjában megállapította, hogy az eurócsoportot – mivel különben sérülne a jogunió elve – a Szerződések által létrehozott olyan uniós szervezetnek kell tekinteni, amelynek aktusai vagy magatartásai uniós bíróságok előtt az Unió szerződésen kívüli felelősségének megállapítása iránti kereset tárgyát képezhetik.

98 Következésképpen helyt kell adni a Tanács fellebbezéseinek, és hatályon kívül kell helyezni a megtámadott ítéleteket annyiban, amennyiben elutasítják az ezen intézmény által felhozott elfogadhatatlansági kifogásokat, amennyiben azok a C-597/18. P. és C-598/18. P. sz. ügy elsőfokú eljárásának felperesei által az eurócsoport ellen benyújtott keresetekre vonatkoznak.

A Tanács által a C-603/18. P. és C-604/18. P. sz. ügyben benyújtott csatlakozó fellebbezésekről

A felek érvei

99 Csatlakozó fellebbezéseinek alátámasztása érdekében a Tanács, amelyhez a Bizottság is csatlakozik, egyetlen jogalapot terjeszt elő, amelyet arra alapít, hogy a Törvényszék tévesen állapította meg az első megtámadott ítélet 181. és 191. pontjában, valamint a második megtámadott ítélet 180. és 190. pontjában, hogy egyrészt a Tanács a 2013/236 határozat 2. cikke (6) bekezdésének b) pontjában megkövetelte a ciprusi hatóságoktól a BoC nem biztosított betéteinek részvényekké alakítására irányuló intézkedés fenntartását vagy folyamatos végrehajtását, másrészt pedig hogy a ciprusi hatóságok nem rendelkeztek semmilyen mozgástérrel arra vonatkozóan, hogy visszavonják ezt az átalakítást. Az ilyen értelmezés ugyanis a Tanács szerint ellentétes az Unió szerződésen kívüli felelősségének megállapítása iránti kereset elfogadhatóságával kapcsolatos azon ítélkezési gyakorlattal, amely olyan aktust vagy magatartást érint, amellyel valamely nemzeti hatóság az uniós szabályozás végrehajtását biztosítja, és amely ítélkezési gyakorlat két együttes feltétel teljesülését követeli meg.

100 Az első feltételt, vagyis azt illetően, hogy a szóban forgó intézkedés elfogadását valamely tagállamot jogi szempontból kötelező uniós aktusnak kell előírnia, a Tanács mindenekelőtt előadja, hogy ezen intézkedés elfogadása megelőzte a 2013/236 határozatot.

101 Ezt követően a Tanács arra hivatkozik, hogy a fellebbezőket e határozat hiányában ugyanezen kár érte volna, és hogy az említett intézkedés fenntartásának vagy folyamatos végrehajtásának követelménye csak a ciprusi hatóságoknak tudható be. A Laïki és a BoC eszközeinek független értékelésére vonatkozó, a 2013/236 határozat 2. cikke (6) bekezdésének b) pontjában előírt kötelezettség vélelmezte, de nem írta elő a BoC nem biztosított betéteinek részvényekké történő átalakítását.

102 Végül a Tanács rámutat, hogy a 2013/236 határozat az euróövezet válságának kezdete óta fennálló közös gyakorlatba illeszkedett, amely szerint az európénznemű tagállamnak nyújtott pénzügyi támogatáshoz szabott feltételekhez a Tanács által az EUMSZ 136. cikk alapján elfogadott határozatok is társulnak, ezáltal biztosítva a kormányközi fellépések területe és az uniós fellépés területe közötti összhangot.

103 Ami a második feltételt illeti, vagyis azt, hogy a nemzeti hatóságoknak semmilyen mérlegelési mozgástérrel nem kell rendelkezniük valamely uniós szabályozás végrehajtása tekintetében, a Tanács azt állítja, hogy az a jelen ügyben semmiképpen nem teljesült. E tekintetben a Tanács azt kifogásolja, hogy a Törvényszék az első megtámadott ítélet 186–188. pontjában, valamint a második megtámadott ítélet 185–187. pontjában megállapította, hogy a ciprusi hatóságok nem rendelkeznek mérlegelési mozgástérrel arra vonatkozóan, hogy visszavonják a BoC nem biztosított betéteinek részvényekké történő átalakítását azzal az indokkal, hogy a 2013/236 határozat kötelező volt a Ciprusi Köztársaságra nézve, és kötelező joghatásokat váltott ki. Ezáltal a Törvényszék érvelése feleslegessé teszi a második feltételt a jelen ítélet 100. pontjában kifejtett első feltételhez képest, és ellentmondást tartalmaz, mivel az első megtámadott ítélet 178. pontjában, valamint a második megtámadott ítélet 177. pontjában a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy az említett 2013/236 határozat ezzel szemben mérlegelési mozgásteret biztosít a ciprusi hatóságok számára a Laïkinak a BoC-ba történő integrációja tekintetében a 2. cikke (6) bekezdésének b) pontjában előírt különös szabályok meghatározása céljából.

104 Ezenkívül a Tanács arra hivatkozik, hogy a ciprusi hatóságoknak a BoC nem biztosított betéteinek részvényekké történő átalakítása tekintetében fennálló mérlegelési mozgásterét alátámasztja az a tény, hogy a 2013/236 határozat 2. cikke (6) bekezdése b) pontjának megfogalmazása általános, és semmilyen különös szabályt nem tartalmaz ezen átváltást illetően.

105 A fellebbezők úgy vélik, hogy a Tanács csatlakozó fellebbezései elfogadhatatlanok, mivel valójában a tények újbóli értékelésére irányulnak, és mindenesetre megalapozatlanok. Így különösen a 2013/236 határozat 2. cikke (6) bekezdésének b) pontja megtiltja a ciprusi hatóságoknak, hogy visszavonják a BoC nem biztosított betéteinek részvényekké történő átalakítását, ellenkező esetben sérülne mind az e rendelkezésben az említett átváltás elvégzésére előírt pontos kötelezettség, mind a 2013/236 határozat kötelező jellege.

A Bíróság álláspontja

106 Emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az EUMSZ 268. cikknek és az EUMSZ 340. cikk második bekezdésének együttesen értelmezett rendelkezései csak az uniós intézmények vagy azok alkalmazottai által feladataik teljesítése során okozott károk megtérítésére, vagyis az Unió szerződésen kívüli felelősségét felvető károk megtérítésére biztosítanak hatáskört az uniós bíróságnak. Ezzel szemben a nemzeti hatóságok által okozott károk csak e nemzeti hatóságok felelősségét vonják maguk után, amely károk megtérítésének biztosítása kizárólag a nemzeti bíróságok hatáskörébe tartozik (1987. július 7-i L'Étoile commerciale és CNTA kontra Bizottság ítélet, 89/86 és 91/86, EU:C:1987:337, 17. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

107 Ebből következik, hogy annak meghatározásához, hogy az uniós bíróság rendelkezik-e hatáskörrel, meg kell vizsgálni, hogy a kártérítési kérelem alátámasztására felhozott állítólagos jogellenesség valóban uniós intézménytől ered-e, és nem tekinthető-e úgy, hogy az valamely nemzeti hatóságnak tudható be.

108 Ezen, az első megtámadott ítélet 83. és 84. pontjában, valamint a második megtámadott ítélet 79. és 80. pontjában helyesen felidézett elvek alapján vizsgálta meg a Törvényszék többek között, hogy a Tanács a 2013/236 határozat 2. cikke (6) bekezdésének b) pontja révén megkövetelte-e a ciprusi hatóságoktól, hogy fenntartsák vagy folyamatosan végrehajtsák a Laïki integrálására és a BoC nem biztosított betéteinek részvényekké történő átalakítására vonatkozó intézkedéseket, és adott esetben a Ciprusi Köztársaság rendelkezett-e ezen rendelkezés értelmében mérlegelési mozgástérrel e tekintetben.

109 Először is emlékeztetni kell arra, hogy az említett rendelkezés kimondja, hogy a Ciprusi Köztársaságra vonatkozó makrogazdasági kiigazítási program előírja „a [BoC] és a [Laïki] eszközei független értékelésének végrehajtás[át] és a [Laïki] műveleteinek mihamarabbi integrálás[át] a [BoC]-ba. Az értékelést haladéktalanul el kell végezni, hogy a [BoC-nál] lehetővé váljon a bankbetét-állományok cseréjének befejezése”.

110 A 2013/236 határozat 2. cikke (6) bekezdése b) pontjának vizsgálata keretében a Törvényszék először is az első megtámadott ítélet 180. pontjában és a második megtámadott ítélet 179. pontjában megállapította, hogy e rendelkezés „megköveteli, hogy az érintett bankok eszközeire vonatkozóan független értékelést végezzenek el olyan határidőn belül, hogy az átalakítás lebonyolítható legyen”, és e rendelkezésből „hallgatólagosan, de szükségszerűen” az következik, hogy a ciprusi hatóságok nem tudták „[visszavonni az említett] átalakítás[t]”. A Törvényszék az első megtámadott ítélet 181. pontjában és a második megtámadott ítélet 180. pontjában arra a következtetésre jutott, hogy „a Tanács a 2013/236 határozat [említett] 2. cikke (6) bekezdésének [b) pontja révén] a BoC nem biztosított [betétei részvényekké történő átalakításának] fenntartását, illetve folyamatos végrehajtását írta elő a Ciprusi Köztársaságnak”.

111 Nem róható fel a Törvényszéknek, hogy a megtámadott ítéletek előző pontban idézett bekezdéseiben bármilyen mérlegelési hibát követett volna el. Ugyanis, először is magának a 2013/236 határozat 2. cikke (6) bekezdése b) pontjának a szövegéből kitűnik, hogy a BoC eszközeinek értékelése és a BoC nem biztosított betéteinek részvényekké történő átalakítása technikailag kapcsolódó műveletek abban az értelemben, hogy ez az értékelés, amely azon részvény átlagárának meghatározására irányult, amelyet a betétesek a betéteik helyett kapnának, kizárólag abból a célból lett előírva, hogy ezen átalakítás bekövetkezik.

112 Másodszor, a Tanács állításával ellentétben közömbös, hogy a 2013/236 határozatot a BoC nem biztosított betéteinek részvényekké történő átalakításából álló intézkedés elfogadását követően hozták-e, mivel – amint arra a Törvényszék az első megtámadott ítélet 157., 159. és 160. pontjában, valamint a második megtámadott ítélet 156., 158. és 159. pontjában helyesen rámutatott – ha nem lehet úgy tekinteni, hogy a Tanács követelte meg az említett intézkedés elfogadását, akkor is meg kell vizsgálni, hogy ez az intézmény a 2013/236 határozat elfogadásával a Ciprusi Köztársaságot ezen intézkedés fenntartására vagy végrehajtásának folytatására kötelezte-e, ami megtörtént, amint azt a Törvényszék az első megtámadott ítélet 181. pontjában és a második megtámadott ítélet 180. pontjában megállapította.

113 Következésképpen nem lehet helyt adni a Tanács azon érvelésének, amely a Törvényszéknek az első megtámadott ítélet 180. és 181. pontjában, valamint a második megtámadott ítélet 179. és 180. pontjában foglalt értékelésének vitatására irányul.

114 Másodszor, a Törvényszék az első megtámadott ítélet 183–190. pontjában, valamint a második megtámadott ítélet 182–189. pontjában megvizsgálta, hogy a Ciprusi Köztársaság rendelkezett-e mérlegelési mozgástérrel ahhoz, hogy mentesüljön a BoC nem biztosított betéteinek részvényekké történő átalakításának fenntartására vagy folyamatos végrehajtására vonatkozó követelmény alól. E tekintetben az első megtámadott ítélet 186. és 187. pontjában, valamint a második megtámadott ítélet 185. és 186. pontjában a Törvényszék mindenekelőtt pontosította, hogy a 2013/236 határozat minden elemében kötelező a Ciprusi Köztársaságra nézve, beleértve a 2. cikke (6) bekezdésének b) pontját is,

mivel e határozat rendelkezéseit teljes egészében imperatív jelleggel fogalmazták meg. Ezt követően az első megtámadott ítélet 188. pontjában és a második megtámadott ítélet 187. pontjában hangsúlyozta, hogy az említett határozat kötelező joghatások kiváltására irányult. Végül az első megtámadott ítélet 189. és 190. pontjában, valamint a második megtámadott ítélet 188. és 189. pontjában a Törvényszék megállapította, hogy a pervezető intézkedésekre adott válaszában a Tanács rámutatott, hogy a 2013/236 határozat az euróövezet válságának kezdete óta fennálló közös gyakorlatba illeszkedett, amely szerint az európénznemű tagállamnak nyújtott pénzügyi támogatáshoz szabott feltételekhez a Tanács által az EUMSZ 136. cikk alapján elfogadott határozatok is társulnak, ezáltal biztosítva a kormányközi fellépések területe és az uniós fellépés területe közötti összhangot. A Törvényszék az első megtámadott ítélet 191. pontjában és a második megtámadott ítélet 190. pontjában ebből azt a következtetést vonta le, hogy a Ciprusi Köztársaság nem rendelkezett mérlegelési mozgástérrel a BoC nem biztosított betéteinek részvényekké történő átalakításának visszavonását illetően.

115 Ez az érvelés téves jogalkalmazást valósít meg, ahogyan azt a Tanács helyesen állítja.

116 Ugyanis, mivel a 2013/236 határozat 2. cikke (6) bekezdésének b) pontja általános megfogalmazásban annak előírására szorítkozik, hogy a ciprusi hatóságok ezen átalakítást fenntartják, illetve továbbra is végrehajtják, anélkül hogy bármilyen módon meghatározná e művelet különös szabályait, a Törvényszék tévesen állapította meg az első megtámadott ítélet 183–191. pontjában és a második megtámadott ítélet 182–190. pontjában, hogy e hatóságok nem rendelkeznek semmilyen mérlegelési mozgástérrel az ilyen részletszabályok rögzítésére vonatkozóan, így különösen, hogy meghatározzák a BoC betétesei számára az e banknál nem biztosított betéteik ellenében juttatott részvények számát és értékét.

117 Ebből következik, hogy a megtámadott ítéletek említett pontjaiban szereplő indokok olyan nyilvánvaló értékelési hibában szenvednek, amely a megtámadott ítéletek hatályon kívül helyezéséhez vezet annyiban, amennyiben azok elutasítják a Tanács által a 2013/236 határozat 2. cikke (6) bekezdésének b) pontjával kapcsolatban felhozott elfogadhatatlansági kifogásokat.

118 A fenti megfontolások összességére tekintettel a csatlakozó fellebbezéseknek helyt kell adni.

A C-603/18. P. és C-604/18. P. sz. ügyben a fellebbezők által benyújtott fellebbezésekről

119 Fellebbezéseik alátámasztása érdekében a fellebbezők nyolc jogalapra hivatkoznak.

Az első jogalapról

A felek érvei

120 Az első jogalap keretében a fellebbezők lényegében egy sor olyan hibára vagy bizonyítékok elferdítésére hivatkoznak, amelyeket a Törvényszék az első megtámadott ítélet 115–118., 127. és 132. pontjában, valamint a második megtámadott ítélet 111–114., 123. és 128. pontjában állítólag vétett, amikor egyrészt úgy ítélte meg, hogy az eurócsoport 2013. március 25-i nyilatkozata nem kötelezte a Ciprusi Köztársaságot a jelen ítélet 20–24. pontjában említett rendeletek elfogadására, másrészt pedig, hogy az európénznemű tagállamok képviselői között létrejött megállapodást, miszerint a PSE-t csak akkor adják meg a Ciprusi Köztársaságnak, ha az elfogadja az említett rendeletekben foglalt intézkedéseket (a feltételrendszerről szóló megállapodás), ezen európénznemű tagállamok pénzügyminiszterei mint az ESM Kormányzótanácsának tagjai, és nem mint az eurócsoport tagjai kötötték.

121 A Tanács és a Bizottság úgy véli, hogy e jogalap elfogadhatatlan, és mindenesetre megalapozatlan.

A Bíróság álláspontja

122 Meg kell állapítani, hogy ez az első jogalap a Törvényszék e jogalap keretében kifogásolt megállapításaihoz hasonlóan az első megtámadott ítélet 113. pontjában és a második megtámadott ítélet 109. pontjában szereplő azon előfeltevésen alapul, amely szerint az eurócsoport a Szerződések által létrehozott uniós szervezet, amelynek aktusai és magatartása megalapozhatja az Unió szerződésen kívüli felelősségét az EUMSZ 340. cikk második bekezdése alapján. Márpedig, amint az a Tanács C-597/18. P. és C-598/18. P. sz. ügyekben benyújtott fellebbezéseinek vizsgálatából kitűnik, ezen előfeltevés téves jogalkalmazáson alapul. Ennélfogva az első jogalapnak semmiképpen nem lehet helyt adni.

A második, harmadik és negyedik jogalapról

A felek érvei

123 Az együttesen vizsgálandó második, harmadik és negyedik jogalapjukkal a fellebbezők lényegében azt róják fel a Törvényszéknek, hogy tévesen alkalmazta a jogot, illetve mérlegelési hibát követett el, és elferdítette az EKB 2013. március 21-i sajtóközleményét, a 2013. április 26-i egyetértési megállapodás megtárgyalását és megkötését, a „Bizottság azon megállapításai[t], amelyek értelmében a ciprusi hatóságok által elfogadott intézkedések megfeleltek az előírt feltételrendszernek”, az egyes PSE-részletek Ciprusi Köztársaság részére történő kifizetésének a Bizottság és az EKB általi jóváhagyását, az eurócsoport 2013. április 12-i, május 13-i és szeptember 13-i nyilatkozatait, valamint a 2013/236 határozatot.

124 Különösen azt vitatják, hogy a Törvényszék e bizonyítékok elemzését követően arra a következtetésre juthatott volna, amely szerint az ellenérdekű felek nem követelték meg a ciprusi hatóságoktól, hogy a jelen ítélet 20–24. pontjában említett rendeletekben előírt intézkedéseket fogadjanak el, noha többek között az ellenérdekű felek különböző aktusai és magatartásai „kontinuumot” alkotnak, ahol e cselekmények és magatartások mindegyike szükséges feltétele ezen intézkedések Ciprusi Köztársaság általi fenntartásának vagy folyamatos végrehajtásának, és az ellenérdekű felek összehangolt magatartását képezi.

125 Ezenfelül a fellebbezők azzal érvelnek, hogy az EU-Szerződéshez és az EUM-Szerződéshez csatolt, a Központi Bankok Európai Rendszere és az Európai Központi Bank alapokmányáról szóló (4.) jegyzőkönyv (a továbbiakban: az EKB alapokmánya) 14.4. cikke értelmében ezen intézmény azon hatásköre, hogy megszüntesse az ELA-t, azt jelenti, hogy annak biztosítása nem tartozik valamely nemzeti központi bank kizárólagos hatáskörébe, így az EKB a 2013. március 21-i sajtóközleményében előírta a ciprusi hatóságok számára, hogy az előző pontban említett intézkedéseket fogadják el.

126 Az ellenérdekű felek vitatják a fellebbezők érvelését.

A Bíróság álláspontja

127 Az EUMSZ 256. cikk (1) bekezdésének második albekezdése, a Bíróság alapokmánya 58. cikkének első bekezdése, és az Európai Unió Bírósága eljárási szabályzata 168. cikke (1) bekezdésének d) pontja és 169. cikke alapján a fellebbezésben pontosan meg kell jelölni a hatályon kívül helyezni kért ítélet kifogásolt részeit, valamint az e kérelmet konkrétan alátámasztó jogi érveket. A Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint nem tesz eleget ennek a követelménynek az a fellebbezés, amely, anélkül hogy akár egyetlen olyan érvet is tartalmazna, amely a megtámadott ítéletben kifejezetten a téves jogalkalmazást azonosítaná, azoknak a jogalapoknak és érveknek az átvételére szorítkozik, amelyeket már a Törvényszék elé terjesztettek Az ilyen fellebbezés ugyanis valójában csak a Törvényszékhez benyújtott keresetlevél újbóli megvizsgálására irányul, amely nem tartozik a Bíróság hatáskörébe (lásd

különösen: 2000. július 4-i Bergaderm és Goupil kontra Bizottság ítélet, C-352/98 P, EU:C:2000:361, 35. pont; 2020. május 27-i Paix és Bíróság az Izraelben kontra Bizottság és Európa Tanács ítélet, C-798/19 P, nem tették közzé, EU:C:2020:389, 10. és 11. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

128 Egyébiránt az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a Bíróság nem rendelkezik hatáskörrel sem a tényállás megállapítására, sem – bizonyos kivételekkel – a Törvényszék által e tényállás alátámasztására elfogadott bizonyítékok megvizsgálására (lásd ebben az értelemben: 2003. május 8-i T. Port kontra Bizottság ítélet, C-122/01 P, EU:C:2003:259, 27. pont; 2007. október 25-i Komninou és társai kontra Bizottság ítélet, C-167/06 P, nem tették közzé, EU:C:2007:633, 40. pont). A Törvényszék elé terjesztett bizonyítékok értékelése – e bizonyítékok elferdítésének esetét kivéve – nem minősül jogkérdésnek, amelyet mint ilyet fellebbezés keretében a Bíróságnak kell megvizsgálnia (lásd különösen: 1998. május 28-i New Holland Ford kontra Bizottság ítélet, C-8/95 P, EU:C:1998:257, 26. pont).

129 A jelen ügyben először is meg kell állapítani, hogy amennyiben az az eurócsoport 2013. április 12-i, május 13-i és szeptember 13-i nyilatkozataira vonatkozik, a fellebbezők által a második, a harmadik és a negyedik jogalap keretében kifejtett érvelést a jelen ítélet 122. pontjában kifejtett indokok miatt mint hatástalant el kell utasítani.

130 Másodszor meg kell állapítani, hogy a tények és bizonyítékok Törvényszék általi elferdítésére alapított érvelés ürügyén e második, harmadik és negyedik jogalap lényegében a fellebbezők által a Törvényszék előtt előadott azon érvelés megismétléséből áll, amely szerint az ellenérdekű felek aktusai és magatartásai „kontinuumot” alkotnak, és így ezen érvelés Bíróság általi újbóli értékelését kívánják elérni, amely nem tartozik a Bíróság hatáskörébe.

131 Harmadszor, amennyiben a fellebbezők érvelése a 2013. április 26-i egyetértési megállapodás Bizottság általi megtárgyalására és megkötésére, a „Bizottság azon megállapításai[ra], amelyek értelmében a ciprusi hatóságok által elfogadott intézkedések megfeleltek az előírt feltételrendszernek”, valamint az egyes PSE-részletek Ciprusi Köztársaság részére történő kifizetésének a Bizottság és az EKB általi jóváhagyására vonatkoznak, emlékeztetni kell arra, hogy – amint azt a Törvényszék az első megtámadott ítélet 167–169. pontjában és a második megtámadott ítélet 166–168. pontjában helyesen megállapította – az ESM-Szerződésben a Bizottságra és az EKB-ra ruházott feladatok nem foglalnak magukban saját döntéshozatali jogkört, olyannyira, hogy az e két intézmény által az e szerződés keretében végzett tevékenységek csak az ESM-et kötelezik (2016. szeptember 26-i Ledra Advertising és társai kontra Bizottság és EKB ítélet, C-8/15 P–C-10/15 P, EU:C:2016:701, 53. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

132 Ebből következik, hogy a Törvényszék nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor úgy ítélte meg, hogy a jelen ítélet előző pontjában említett aktusok nem a Bizottságnak és az EKB-nak, hanem az ESM-nek tudhatók be, anélkül hogy – amint az az első megtámadott ítélet 201–204. pontjából és a második megtámadott ítélet 200–203. pontjából kitűnik – megvizsgálta volna azt a kérdést, hogy a Bizottság és az EKB a 2013. április 26-i egyetértési megállapodás megtárgyalására és megkötésére irányuló eljárás keretében vagy a ciprusi hatóságok által elfogadott intézkedések végrehajtásának felügyelete keretében olyan szabálytalan magatartást tanúsított-e az uniós jog tiszteletben tartásának ellenőrzéséhez kapcsolódóan, amely maga után vonhatja az Unió szerződésen kívüli felelősségét.

133 Negyedszer az EKB alapokmányának 14.4. cikkére annak bizonyítása érdekében való hivatkozást illetően, hogy az ELA nyújtása keretében ezen intézmény megkövetelte a ciprusi hatóságoktól a jelen ítélet 124. pontjában említett intézkedések elfogadását, meg kell állapítani, hogy ez az érv csupán megismétli a Törvényszék előtt kifejtett azon érvelést, amelyet a Törvényszék az első megtámadott ítélet 134–155. pontjában és a második megtámadott ítélet 130–151. pontjában annak részletes vizsgálatát követően elutasított. A jelen ítélet 127. pontjában felidézett ítélkezési gyakorlatnak megfelelően az ilyen érvet mint elfogadhatatlant el kell utasítani.

134 Ötödször, ami a 2013/236 határozatot, közelebbről pedig a Laïkinak az e határozat 2. cikke (6) bekezdésének b) pontjában említett, a BoC-ba való integrációját illeti, a Törvényszék nem követett el hibát, amikor az első megtámadott ítélet 178. pontjában és a második megtámadott ítélet 177. pontjában úgy ítélte meg, hogy e rendelkezés nem írt elő különös szabályokat ezen intézkedés végrehajtására, így a ciprusi hatóságok e szabályok megállapítása céljából legalábbis jelentős mérlegelési mozgástérrel rendelkeztek.

135 A fentiekre tekintettel a második, harmadik és negyedik jogalapot el kell utasítani.

Az ötödik jogalapról

A felek érvei

136 Ötödik jogalapjukkal a fellebbezők azt állítják, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor az első megtámadott ítélet 218. pontjában és a második megtámadott ítélet 217. pontjában úgy ítélte meg, hogy a kereseteik elfogadhatatlanok annyiban, amennyiben a Laïki belső feltőkésítésére vonatkoznak, azzal az indokkal, hogy a fellebbezők e tekintetben annak állítására szorítkoztak, hogy e bank részvényeit a ciprusi hatóságok által elfogadott intézkedések következtében pénzügyi ellenszolgáltatás nélkül „törölték”, illetve gazdasági értékük „teljes mértékben megszűnt”, anélkül hogy bármely kapcsolatot azonosítottak volna a 2013/236 határozat tekintetében felmerülő jogellenesség és a hivatkozott kár között, és anélkül, hogy pontosítanák a Tanács szerepét a kár bekövetkeztében.

137 Először is, az eurócsoport 2013. március 25-i nyilatkozatának mellékletéből és a 2013/236 határozat (5) preambulumbekezdéséből egyértelműen kitűnik, hogy a Laïki részvényesei kénytelenek voltak vállalni ezen intézmény megmentésének finanszírozási terhét, amely egy belső feltőkésítésnek felel meg.

138 A fellebbezők ezt követően azt állítják, hogy a Törvényszéknek az első megtámadott ítélet 218. pontjában és a második megtámadott ítélet 217. pontjában foglalt indokolása ellentmondásban áll azzal a ténnyel, hogy az első megtámadott ítélet 506. pontjában és a második megtámadott ítélet 505. pontjában maga a Törvényszék is hivatkozott „az érintett bankok belső feltőkésítésére”.

139 A Bizottság vitatja a fellebbezők érvelését.

A Bíróság álláspontja

140 Először is a fellebbezők által az eurócsoport 2013. március 25-i nyilatkozata mellékletének tartalmával kapcsolatban felhozott érvet a jelen ítélet 122. pontjában kifejtett indokok alapján mint hatástalant el kell utasítani.

141 Ezt követően a 2013/236 határozat (5) preambulumbekezdését illetően meg kell állapítani, hogy a fellebbezők, akik ezzel kapcsolatban semmilyen elferdítésre nem hivatkoznak, valójában e preambulumbekezdés újbóli értékelését kívánják elérni, amely, amint az a jelen ítélet 127. és 128. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlatból kitűnik, nem tartozik a Bíróság hatáskörébe.

142 Végül a megtámadott ítéletek indokolásának a fellebbezők által hivatkozott állítólagos ellentmondásosságát illetően emlékeztetni kell arra, hogy az a kérdés, hogy a Törvényszék ítéletének indokolása ellentmondó-e, jogi kérdésnek minősül, és arra mint ilyenre a fellebbezés keretében lehet hivatkozni (2009. július 16-i Der Grüne Punkt – Duales System Deutschland kontra Bizottság ítélet, C-385/07 P, EU:C:2009:456, 71. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

143 Meg kell azonban állapítani, hogy a jelen ügyben nincs olyan ellentmondás az első megtámadott ítélet 218. és 506. pontja, valamint a második megtámadott ítélet 217. és 505. pontja között, amely ezen ítéletek hatályon kívül helyezéséhez vezethet.

144 Egyrészt ugyanis az első megtámadott ítélet 218. pontjából és a második megtámadott ítélet 217. pontjából kitűnik, hogy a Törvényszék megállapította, hogy a jelen ítélet 20–24. pontjában említett rendeletek nem írták elő, hogy a Laïki részvényeire belső feltőkésítési intézkedés vonatkozna. Márpedig a fellebbezők nem vitatják, hogy e rendeletek kizárólag a Laïki Görögországban lévő fióktelepeinek értékesítését, a Laïki bizonyos eszközeinek és kötelezettségeinek a BoC-ra történő átruházását, valamint a BoC új alaptőkéje 18%-ának a Laïkira történő átruházását írják elő, és ezért nem írnak elő semmilyen belső feltőkésítési intézkedést a Laïki részvényeseit illetően. Másrészt az első megtámadott ítélet 506. pontja és a második megtámadott ítélet 505. pontja rámutat arra, hogy a 2013. májusi IMF-jelentése szerint a fizetőképes bankok és a fizetésképtelen bankok közötti különbségtétel szükségessége szerepelt azon indokok között, amelyek miatt a Laïki és a BoC belső feltőkésítését előnyben részesítették a ciprusi bankokra bízott összes, biztosított és nem biztosított betétre kivetett különadóval szemben. Ez az általános megállapítás tehát nem vonatkozik konkrétan az említett rendeletekre, amint azokat a Törvényszék az első megtámadott ítélet 218. pontjában és a második megtámadott ítélet 217. pontjában kifejezetten elemezte, így nem róható fel a Törvényszéknek, hogy érvelése bármilyen ellentmondást tartalmazna.

145 Mindenesetre a fellebbezők érvelése nem alkalmas arra, hogy megcáfolja a Törvényszék által az első megtámadott ítélet 218. pontjában és a második megtámadott ítélet 217. pontjában tett azon megállapítást, miszerint az első fokon benyújtott keresetben nem pontosították, hogy a Tanácsnak a 2013/236 határozat elfogadása révén mennyiben volt szerepe a Laïki részvényeseit ért kár bekövetkezésében.

146 Következésképpen az ötödik jogalapot el kell utasítani.

A hatodik jogalapról

A felek érvei

147 Hatodik jogalapjukban, amely három részből áll, a fellebbezők lényegében azt állítják, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor elutasította, hogy fennáll a tulajdonhoz való joguknak az uniós intézmények aktusainak és magatartásának betudható megsértése.

148 E jogalap első része keretében, amely a Laïki biztosított betéteinek a BoC általi átvételére és a nem biztosított betétek Laïkinál való fenntartására, a BoC nem biztosított betétei 37,5%-ának részvényekké történő átalakítására, valamint e nem biztosított betétek egy másik részének ideiglenes befagyasztására vonatkozik, a fellebbezők mindenekelőtt rámutatnak, hogy a Bíróság a 2016. szeptember 20-i Ledra Advertising és társai kontra Bizottság és EKB ítéletében (C-8/15 P–C-10/15 P, EU:C:2016:701) csak a 2013. április 26-i egyetértési megállapodás 1.23–1.27. pontját vizsgálta.

149 Ezt követően a fellebbezők vitatják a Törvényszéknek az első megtámadott ítélet 285. pontjában és a második megtámadott ítélet 284. pontjában szereplő azon értékelését, amely szerint a tulajdonhoz való jog korlátozásait törvény írta elő, noha először is a szóban forgó intézkedések elfogadásakor az Unió nem rendelkezett hatáskörrel arra, hogy akármilyen belső feltőkésítést vagy az érintett bankok szanálását előírja. Másodszor, a 2013. március 22-i törvényt csak az ellenérdekű felek által a ciprusi hatóságokra gyakorolt rendkívüli nyomás hatására fogadták el, amint azt a Bizottság által előírt tartalma és elfogadásának időpontja is tanúsítja, vagyis azon nap másnapján, amikor az EKB az ELA megszüntetéséről határozott. A jogszabályok minőségének a Charta 52. cikkének (1) bekezdésében szereplő kritériuma tehát nem teljesül. Harmadszor, ellentétben azzal, amit a Törvényszék az első

megtámadott ítélet 276. pontjában és a második megtámadott ítélet 275. pontjában megállapított, a 2013. március 22-i törvény nem ír elő tényleges garanciákat az érintett bankok hitelezői és részvényesei számára, és nem biztosítja a hatékony bírói jogvédelemhez való jog tiszteletben tartását sem. Negyedszer, a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, és elferdítette a bizonyítékokat, amikor az első megtámadott ítélet 282. pontjában és a második megtámadott ítélet 281. pontjában megállapította, hogy a helyzet sürgőssége miatt az előzetes konzultációs eljárás lefolytatása nem volt lehetséges.

150 Végül a fellebbezők úgy vélik, hogy a szóban forgó intézkedések megsértették az arányosság elvét, mivel más, kevésbé korlátozó intézkedéseket is el lehetett volna fogadni. E tekintetben először is kifejtik, hogy az a tény, hogy a ciprusi parlament elutasította a bankbetétek után fizetendő adót, nem igazolja korlátozóbb intézkedés előírását. Másodszor, a Ciprusi Köztársaság esete teljes mértékben hasonló a pénzügyi támogatást kérő többi európénznemű tagállaméhoz. Harmadszor a fellebbezők emlékeztetnek arra, hogy a Bíróság a 2015. június 16-i Gauweiler és társai ítéletében (C-62/14, EU:C:2015:400) kimondta, hogy az EKB széles körű választási lehetőséggel rendelkezik a pénzügyi piacok feszültségeinek enyhítése, az euró stabilitásának biztosítása és a pénzügyi stabilitás előmozdítása érdekében. Negyedszer a 100 000 eurót meghaladó betétek értékcsökkenésére vonatkozó progresszivitás hiánya összeegyeztethetetlen az arányosság elvével.

151 A hatodik jogalap második részében, amely a BoC törzsrészvényei névértékének egy euróról egy centre történő csökkentésére és a görög fióktelepek értékesítésére vonatkozik, a fellebbezők az e jogalap első része keretében kifejtett érvelésükre hivatkoznak. Ezenkívül arra hivatkoznak, hogy a görög fióktelepek értékesítése nem nyílt, átlátható és hátrányos megkülönböztetéstől mentes eljárás keretében történt.

152 E jogalap harmadik részének alátámasztására a fellebbezők azt állítják, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor úgy ítélte meg, hogy az EKB-nak az ELA tekintetében tanúsított magatartása nem minősül az EKB alapokmánya 14.4. cikke, a megfelelő ügyintézés elve, valamint a méltányosság és a következetesség követelménye nyilvánvaló megsértésének. Először is, ellentétben azzal, amit a Törvényszék az első megtámadott ítélet 377. pontjában és a második megtámadott ítélet 376. pontjában megállapított, az EKB megkövetelte a jelen ítélet 124. pontjában említett intézkedések elfogadását, amint az a második jogalap keretében kifejtett érvelésükből kitűnik. Másodszor, ezen intézmény magatartása jogellenes, mivel azon széles mérlegelési mozgástér miatt, amellyel rendelkezik annak eldöntése tekintetében, hogy valamely bank fizetőképes-e, és ily módon megadja számára az ELA-t, a Charta 52. cikkének (1) bekezdésével ellentétes döntéshozatali eljárás keretében jár el. Harmadszor a Törvényszék tévesen állapította meg az első megtámadott ítélet 400. pontjában és a második megtámadott ítélet 399. pontjában, hogy az EKB 2013. március 21-i sajtóközleménye megfelel az indokolási követelménynek, mivel lehetővé teszi az EKB Kormányzótanácsa ugyanazon a napon hozott határozata indokolásának megismerését.

153 Az ellenérdekű felek vitatják a fellebbezők érvelését.

A Bíróság álláspontja

154 Elöljáróban emlékeztetni kell arra, amint arra a Törvényszék az első megtámadott ítélet 254. pontjában és a második megtámadott ítélet 253. pontjában helyesen utalt, hogy a Charta 17. cikkében rögzített tulajdonhoz való jog nem abszolút előjog (2016. szeptember 20-i Ledra Advertising és társai kontra Bizottság és EKB ítélet, C-8/15 P–C-10/15 P, EU:C:2016:701, 69. pont).

155 A Charta 52. cikkének (1) bekezdése értelmében az e Chartában elismert jogok és szabadságok korlátozására az arányosság elvére figyelemmel csak akkor és annyiban kerülhet sor, ha és amennyiben az elengedhetetlen és ténylegesen az Unió által elismert általános érdekű célkitűzéseket vagy mások jogainak és szabadságainak védelmét szolgálja (2019. január 31-i Islamic Republic of Iran Shipping Lines és társai kontra Tanács ítélet, C-225/17 P, EU:C:2019:82, 101. pont).

156 Ami a hatodik jogalap első részét illeti, mindenekelőtt meg kell állapítani, hogy a Törvényszék nem követett el hibát, amikor az első megtámadott ítélet 261. pontjában és a második megtámadott ítélet 260. pontjában úgy ítélte meg, hogy a jelen ügyben releváns a Bíróságnak a 2013. április 26-i egyetértési megállapodás 1.26. és 1.27. pontjában említett első intézkedéssorozattal kapcsolatos értékelése, amelyet a 2016. szeptember 20-i Ledra Advertising és társai kontra Bizottság és EKB ítélet (C-8/15 P–C-10/15 P, EU:C:2016:701) 73. és 74. pontjában végzett.

157 Mindenesetre, ami először is az arra alapított kifogást illeti, hogy a tulajdonhoz való joguk korlátozását nem törvény írta elő, és különösen a fellebbezők azon érvét illetően, amely szerint a jelen ítélet 124. pontjában említett intézkedések elfogadása során az Unió egyáltalán nem írhatta elő a belső feltőkésítést vagy az érintett bankok szanálását, egyrészről meg kell állapítani, hogy – amint arra a Törvényszék helyesen utalt az első megtámadott ítélet 284. pontjában és a második megtámadott ítélet 283. pontjában – az a körülmény, hogy a tényállás idején a bankok belső feltőkésítésére vonatkozóan nem létezett uniós harmonizációs intézkedés, semmiképp nem jelenti azt, hogy a tagállamok számára tilos lett volna belső feltőkésítési intézkedéseket hozni, amelyek elfogadása egyáltalán nem vonná maga után az Unió szerződésen kívüli felelősségét. Másrészt, a bankszanálási rendszert illetően, mivel a Törvényszék nem foglalt állást abban a kérdésben, hogy e rendszernek a tényállás idején volt-e jogalapja az uniós jogban, a fellebbezők erre vonatkozó érvét mint hatástalant el kell utasítani.

158 Ezenkívül, amennyiben a fellebbezők arra hivatkoznak, hogy az ellenérdekű felek rendkívüli nyomást gyakoroltak a ciprusi hatóságokra a 2013. március 22-i törvény elfogadása érdekében, hogy a Charta 52. cikkének (1) bekezdésében említett jogszabályi minőségi kritérium nem teljesül, és hogy az említett törvény nem nyújt az érintett bankok hitelezői és részvényesei számára sem biztosítékot, sem pedig hatékony bírói jogvédelmet, meg kell állapítani, hogy a fellebbezők ezekkel az érvekkel valójában arra kérik a Bíróságot, hogy ismételten végezze el a Törvényszék elé terjesztett tények és bizonyítékok értékelését, anélkül hogy bizonyítanák, hogy a Törvényszék ezen értékelés keretében, amelyet az első megtámadott ítélet 274–281. pontjában és a második megtámadott ítélet 273–280. pontjában végzett, elferdítette-e a tényeket és a bizonyítékokat. Márpedig, amint az a jelen ítélet 127. és 128. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlatból következik, az ilyen érvek nem fogadhatók el a fellebbezés szakaszában.

159 Ami a fellebbezők azon érvét illeti, amely szerint – ellentétben azzal, amit a Törvényszék az első megtámadott ítélet 282. pontjában és a második megtámadott ítélet 281. pontjában megállapított – lehetséges lett volna az érintett bankok betéteseivel és részvényeseivel folytatott előzetes konzultációs eljárás lefolytatása, meg kell állapítani, hogy a Törvényszék a megtámadott ítéletek említett pontjaiban helyesen alapította érvelését az Emberi Jogok Európai Bíróságának 2016. július 21-i Mamatas és társai kontra Görögország ítéletére (CE:ECHR:2016:0721JUD 006306614), amelyből kitűnik, hogy azon követelmény, hogy a tulajdonhoz való jog bármely korlátozását törvényben kell előírni, nem értelmezhető úgy, hogy az érintett személyekkel e törvény elfogadását megelőzően egyeztetni kellett volna, különösen ha az ilyen előzetes egyeztetés elkerülhetetlenül késleltette volna az érintett bankok összeomlásának megelőzésére irányuló intézkedések végrehajtását.

160 Másodszor, az arányosság elvének megsértésére alapított kifogást illetően emlékeztetni kell arra, hogy ezen elv megköveteli, hogy az uniós jog valamely rendelkezése által alkalmazott eszközök alkalmasak legyenek az érintett szabályozással kitűzött célok megvalósítására, és ne haladják meg az azok eléréséhez szükséges mértéket (2019. január 31-i Islamic Republic of Iran Shipping Lines és társai kontra Tanács ítélet, C-225/17 P, EU:C:2019:82, 102. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

161 A jelen ügyben a Törvényszék először is az első megtámadott ítélet 255. pontjában és a második megtámadott ítélet 254. pontjában figyelembe vette az ellenérdekű felek aktusai és magatartásai által követett, a ciprusi pénzügyi rendszer és az egész euróövezet stabilitásának biztosítására irányuló közérdekű célt.

162 Ezt követően a Törvényszék az első megtámadott ítélet 302–313. pontjában és a második megtámadott ítélet 301–312. pontjában megvizsgálta a fellebbezők azon érveit, amelyek az így követett cél elérésére irányuló kevésbé korlátozó intézkedések hiányának vitatására irányultak. E tekintetben a Törvényszék figyelembe vette azt, hogy a ciprusi parlament 2013. március 19-én elutasította az összes bankbetét után fizetendő adó bevezetését, továbbá számba vette a 2013. májusi IMF-jelentés 11. pontjában említett hátrányokat és alternatív megoldások hiányát, azon jelentős veszteségeket, amelyeket mind az adóalanyok, mind a betétesek számára okozott volna a Ciprusi Köztársaság euróövezetből való kilépése, valamint figyelembe vette azon progresszív értékcsökkentési rendszer hiányosságait, amelyet a fellebbezők javasoltak, és amely figyelembe vette volna az érintett bankoknál elhelyezett betétek nagyságát.

163 Végül az első megtámadott ítélet 311. és 312. pontjában, valamint a második megtámadott ítélet 310. és 311. pontjában a Törvényszék elutasította a Ciprusi Köztársaság és más olyan európénznemű tagállamok helyzetének összehasonlítását, amelyek pénzügyi támogatásban részesültek, azzal az indokkal, hogy a Ciprusi Köztársaság pénzügyi szektorát a gazdaságához viszonyított túlzott méret jellemezte.

164 A Törvényszék részletes megállapításaiból kitűnik, hogy a Törvényszék nem követett el mérlegelési hibát, illetve nem sértette meg az arányosság elvét, amikor úgy ítélte meg, hogy az érintett bankok feltőkésítésének alternatívái nem lettek volna kevésbé korlátozók, mint az elfogadott intézkedések, és hogy feltőkésítés hiányában az érintett bankok ki lettek volna téve annak a kockázatnak, hogy be kell szüntetniük a műveleteiket, és szabályozatlan felszámolás fenyegette volna őket, amely rendszerszintűvé válhatott volna, gyorsan átterjedve más tagállamokra, akár az eurózóna bankrendszerének egészére.

165 Következésképpen a hatodik jogalap első részét el kell utasítani.

166 E jogalap második részét illetően egyrészt meg kell állapítani, hogy a fellebbezők az ugyanezen jogalap első része keretében kifejtett érvelésükre való általános utalásra szorítkoznak. Ebből következik, hogy a jelen ítélet 156–165. pontjában hivatkozott indokok miatt érvelésüknek nem lehet helyt adni.

167 Másrészt az arra alapított kifogást illetően, hogy a görög fióktelepek értékesítése nem képezte nyílt, átlátható és hátrányos megkülönböztetéstől mentes eljárás tárgyát, a fellebbezők megelégednek azzal, hogy az általuk a Törvényszék előtt benyújtott bizonyítékokra utalnak, anélkül hogy megjelölnék, hogy e bizonyítékok közül melyeket ferdítettek el. Márpedig a jelen ítélet 128. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlatnak megfelelően az ilyen kifogás nem tartozik a Bíróság hatáskörébe a fellebbezés szakaszában.

168 Ebből következik, hogy a hatodik jogalap második részének nem lehet helyt adni.

169 Ami e jogalap harmadik részét illeti, és különösen a fellebbezők azon érveit illetően, amelyek egyrészt annak vitatására irányulnak, hogy a jelen ítélet 124. pontjában említett intézkedések elfogadását nem követelte meg sem az EKB 2013. március 21-i sajtóközleménye, sem pedig az EKB Kormányzótanácsának ugyanezen a napon hozott határozata, másrészt pedig arra irányul, hogy megkérdőjelezzék az EKB által az ELA nyújtása keretében tanúsított magatartás jogszerűségét, meg kell állapítani, hogy a fellebbezők a második jogalap keretében kifejtett érvelésükre hivatkoznak, amely – amint a jelen ítélet 133. pontjában említést nyert – arra szorítkozik, hogy megismételje az EKB ennek keretében játszott szerepe vonatkozásában a Törvényszék elé terjesztett és az ugyanezen ítélet 127. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlatnak megfelelően elfogadhatatlanként elutasított érveiket.

170 Ezenkívül, ami a fellebbezők arra alapított érvelését illeti, hogy az EKB 2013. március 21-i sajtóközleménye sérti az indokolási kötelezettséget, elegendő rámutatni arra, hogy ez az érvelés az első megtámadott ítélet 400. pontjában és a második megtámadott ítélet 399. pontjában szereplő indokok vitatására irányul, amelyekből kitűnik, hogy „[k]övetkezésképpen, mindenesetre a jelen ügy

körülményei között [az EKB] 2013. március 21-i sajtóközlemény[ének] szövege, bármilyen szűkszavú is, lehetővé tette a fellebbezők számára annak megértését, tekintettel különösen az összefüggéseire, az alkalmazandó jogszabályokra és az EKB elnökének a 2013. április 4-i sajtótájékoztatón tett észrevételeire, hogy az érintett bankok fizetésképtelensége megfelelő kiigazítási program hiányában akadályát képezi az ELA fennálló szintje fenntartásának". Ezen indokok így az első megtámadott ítélet 397–399. pontjához és a második megtámadott ítélet 396–398. pontjához képest mellékes jellegűek.

171 Márpedig a Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint a Törvényszék valamely határozata indokolásának mellékes része ellen irányuló kifogások nem vezethetnek e határozat hatályon kívül helyezéséhez, ezért azok hatástalanok (2015. február 12-i Bizottság kontra IPK International ítélet, C-336/13 P, EU:C:2015:83, 33. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

172 Következésképpen a hatodik jogalap harmadik részét, és e jogalapot teljes egészében el kell utasítani.

A hetedik jogalapról

A felek érvei

173 Hetedik jogalapjukkal a fellebbezők azt kifogásolják, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy az ellenérdekű felek aktusai és magatartásai nem sértették meg a bizalomvédelem elvét.

174 Először is azzal érvelnek, hogy a CKB elnöki hivatalának igazgatója által a Laïki és a BoC ügyvezető igazgatóihoz intézett 2013. február 11-i levél világos, pontos és feltételhez nem kötött ígéreteket nyújtott arra vonatkozóan, hogy a betétesek jogait nem korlátozzák, és hogy ezen ígéretek kötik az eurórendszert.

175 Másodszor, az eurócsoport 2013. január 21-i azon kötelezettségvállalása, hogy a PSE-t a Ciprusi Köztársaságnak egy 2012 novemberében kötött politikai megállapodás alapján biztosítja, bizalmat keltett az érintett bankok betéteseiben arra vonatkozóan, hogy semmilyen belső feltőkésítésre nincs szükség.

176 Harmadszor és utolsó sorban a fellebbezők azt állítják, hogy a más európénznemű tagállamok, nevezetesen Írország, a Görög Köztársaság, a Spanyol Királyság és a Portugál Köztársaság számára nyújtott pénzügyi támogatásnak nem volt feltétele belső feltőkésítési intézkedések elfogadása, és arra hivatkoznak, hogy az EKB hosszabb időn keresztül engedélyezte az ELA-t. E tekintetben rámutatnak, hogy a Törvényszék által a 2016. július 19-i Kotnik és társai ítéletre (C-526/14, EU:C:2016:570) tett hivatkozás nem releváns, mivel ezen ítélet a Bizottságnak az EUM-Szerződés állami támogatásokra vonatkozó rendelkezései alapján tanúsított magatartására vonatkozott, amelyek jól megalapozott jogi keretet írnak elő, és egyértelmű hatásköröket ruháznak ezen intézményre.

177 Az ellenérdekű felek ezen érvek összességét vitatják.

A Bíróság álláspontja

178 Emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint a bizalomvédelem elvére való hivatkozás joga minden jogalanyt megillet, akiben valamely uniós intézmény – konkrét ígéretet téve neki – megalapozott várakozásokat keltett. Ezzel szemben senki nem hivatkozhat ezen elv megsértésére az említett ígéretek hiányában (lásd ebben az értelemben: 2017. szeptember 13-i Pappalardo és társai kontra Bizottság ítélet, C-350/16 P, EU:C:2017:672, 39. pont; 2019. január 31-i Islamic Republic of Iran Shipping Lines és társai kontra Tanács ítélet, C-225/17 P, EU:C:2019:82, 57. pont).

179 Márpedig a jelen ügyben egyrészt az arra alapított kifogásokat illetően, hogy a Törvényszék tévesen állapította meg, hogy semmilyen jogos bizalom nem vezethető le sem a CKB elnöki hivatalának igazgatója által az érintett bankok ügyvezető igazgatóihoz intézett 2013. február 11-i levélből, sem pedig az eurócsoportnak a PSE Ciprusi Köztársaság részére történő biztosítására irányuló 2013. január 21-i kötelezettségvállalásából, meg kell állapítani, hogy a fellebbezők e kifogásokkal a Törvényszék előtt már előadott érvek megismétlésére szorítkoznak, és lényegében azt kérik, hogy a Bíróság újból bíráljon el egyes bizonyítékokat, anélkül hogy azok bármely, Törvényszék általi elferdítésére hivatkoznának. Következésképpen e kifogásokat mint elfogadhatatlanokat a jelen ítélet 127. és 128. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlat alapján el kell utasítani.

180 Másrészt a fellebbezők nem róhatják fel a Törvényszéknek, hogy az első megtámadott ítélet 432. pontjában és a második megtámadott ítélet 431. pontjában a 2016. július 19-i Kotnik és társai ítéletre (C-526/14, EU:C:2016:570) támaszkodott annak kimondása érdekében, hogy pusztán az a körülmény, hogy a nemzetközi pénzügyi válság korábbi szakaszaiban a pénzügyi támogatás nyújtása nem volt a jelen ítélet 124. pontjában említett intézkedésekhez hasonló intézkedések meghozatalához kötve, önmagában nem tekinthető pontos, feltételhez nem kötött és egybehangzó ígéretnek, amely alkalmas arra, hogy az érintett bankok részvényeseiben, kötvénytulajdonosaiban és betéteseiben jogos bizalmat keltsen a tekintetben, hogy ugyanez lesz a helyzet a Ciprusi Köztársaság részére nyújtott pénzügyi támogatás nyújtása esetében.

181 Ugyanis, bár az ezen ítélet alapjául szolgáló ügy ténybeli szempontból különbözik a jelen ügyektől, a Bíróság által az említett ítélet 65. pontjában tett azon megállapítás, amely szerint az a körülmény, hogy az érintett bankok alárendelt hitelezőit – vagyis azokat a hitelezőket, akiket a kötvénytulajdonosokat követően, de a részvényeseket megelőzően elégítenek ki a kibocsátó intézmény fizetésképtelensége vagy felszámolása esetén – nem hívták fel arra, hogy a nemzetközi pénzügyi válság első szakaszaiban járuljanak hozzá a hitelintézetek megmentéséhez, nem volt alkalmas arra, hogy a részvényesekben és alárendelt hitelezőkben jogos bizalmat keltsen a tekintetben, hogy a jövőben nem hoznak velük szemben tehermegosztási intézkedéseket, a jelen ügyre is érvényes és analógia útján alkalmazható marad. E tekintetben meg kell állapítani, hogy e megállapítást ugyanezen ítélet 66. pontjának fényében kell értelmezni, amelyben a Bíróság emlékeztetett arra, hogy jóllehet a bizalomvédelem elve az Unió egyik alapelve, a gazdasági szereplők nem bízhatnak joggal olyan helyzet fennmaradásában, amelyet az uniós intézmények mérlegelési jogkörük keretén belül módosíthatnak, különösen olyan területen, amelyet a gazdasági helyzet változásaihoz való állandó alkalmazkodás jellemez.

182 Így az a tény, hogy – amint azt a fellebbezők állítják – a 2016. július 19-i Kotnik és társai ítélet (C-526/14, EU:C:2016:570) alapjául szolgáló ügy kizárólag a Bizottság által a bankszektornak nyújtott állami támogatások területén tanúsított magatartásra vonatkozott, nyilvánvalóan nem befolyásolja a Bíróság érvelésének a jelen ügyek szempontjából való relevanciáját, annál is inkább, mivel azok szintén a pénzügyi válság kontextusába illeszkednek, és a gazdasági és monetáris politika körébe tartoznak, amely a gazdasági helyzet változásaihoz való állandó alkalmazkodást igényel.

183 Következésképpen a hetedik jogalapot teljes egészében el kell utasítani.

A nyolcadik jogalapról

A felek érvei

184 Nyolcadik jogalapjukban a fellebbezők úgy vélik, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor úgy ítélte meg, hogy az egyenlő bánásmód elve nem sérült az ellenérdekű felek aktusainak és magatartásának elfogadásával, illetve tanúsításával.

185 Először is azt állítják, hogy a Laïki és a BoC részvényeseit és nem biztosított betéteseit hátrányos megkülönböztetés érte a Laïki azon hitelezőjéhez képest, amelynek igényei az ELA-n alapulnak, vagyis a CKB-hez képest. Közelebbről, az ELA-ból eredő követelés az ellenérdekű felek jogellenes magatartásának az eredménye, mivel az EKB több éven keresztül engedélyezte az ELA nagyvonalú nyújtását, és a 2013. március 21-i jogellenes határozata alapján követelte annak gyors visszafizetését. Ezenkívül a fellebbezők azt kifogásolják, hogy a Törvényszék az első megtámadott ítélet 449. pontjában és a második megtámadott ítélet 448. pontjában az érvelését a 2015. október 7-i Accorinti és társai kontra EKB ítéletre (T-79/13, EU:T:2015:756, 92. pont) és a 2017. január 24-i Nausicaa Anadyomène és Banque d'escompte kontra EKB ítéletre (T-749/15, nem tették közzé, EU:T:2017:21, 108. és 109. pont) alapította, holott azok az állami adósságinstrumentumok megvásárlására, nem pedig bankbetétekre vonatkoztak.

186 Másodszor, a fellebbezők szerint állampolgárságon alapuló közvetett hátrányos megkülönböztetést szenvedtek el a görög fióktelepeknél elhelyezett betétek jogosultjaihoz képest. Így különösen, először is e hátrányos megkülönböztetés ellentétes a letelepedés szabadságával. Másodszor az a bizonytalan kockázat, hogy a görög fióktelepeknél elhelyezett betétek értékcsökkentése elindíthatta volna a betétek általános kivonását Görögországban, nem igazolhatja a hátrányosan megkülönböztető bánásmódot. Harmadszor az eurócsoport által a PSI-nek a Laïkira és a BoC-ra való továbbgyűrűzés kockázata ellenére nyújtott támogatás azt bizonyítja, hogy a fellebbezőket hátrányos megkülönböztetés érte a görög bankok betéteseihez és részvényeseihez képest.

187 A fellebbezők harmadsorban előadják, hogy hátrányos megkülönböztetésben részesülnek azon betétesekhez képest, akiknek a betétei nem haladták meg a 100 000 eurót. Mindenekelőtt azt állítják, hogy az Emberi Jogok Európai Bírósága szerint nem méltányos a 100 000 eurós küszöböt a kötvények értékére vonatkozó leértékelés előírásának viszonylatában megkülönböztető tényezőként alkalmazni (az EJEB 2016. július 21-i Mamatas és társai kontra Görögország ítélete, CE:ECHR:2016:0721JUD006306614, 137. pont), ami a betétekre is érvényes. Továbbá a betétbiztosítási rendszerekről szóló, 1994. május 30-i 1994/19/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 1994. L 135., 5. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet, 2. kötet, 252. o.) által a 100 000 euró alatti és az ezen összeg feletti betétek között tett különbség nem releváns, mivel a fellebbezőkkel szemben elutasították a 100 000 eurót meghaladó betétekből eredő követelésekre vonatkozó megtérítési igényt. Végül az ellenérdekű felek megsértették ezt az irányelvet, mivel az eurócsoport által a 2013. március 16-i ülésén elfogadott feltételességi intézkedések azt írták elő, hogy a betétek 100 000 euró összegig 6,75%-os veszteséget szenvednek.

188 Negyedszer a fellebbezők azt állítják, hogy hátrányos megkülönböztetés érte őket a többi, pénzügyi támogatásban részesülő európénznemű tagállamok bankjainak betéteseihez és részvényeseihez képest. E tekintetben különösen azt hangsúlyozzák, hogy e támogatás összege minden esetben magasabb volt, mint a Ciprusi Köztársaságnak nyújtott PSE összege, és azt kevésbé szigorú feltételek mellett nyújtották.

189 Ötödször és utolsósorban, a Törvényszék tévesen állapította meg, hogy a fellebbezők a ciprusi szövetkezeti bankszektor tagjaitól eltérő helyzetben voltak, tekintettel arra a fizetésképtelen helyzetre, amelyben a Laïki és a BoC volt, miközben egyrészt e fizetésképtelenséget az ellenérdekű felek magatartása gyorsította. Másrészt pedig, mivel e fizetésképtelenséget nem állapította meg közigazgatási vagy igazságügyi hatóság, a „fizetésképtelenség" homályos fogalma nem képezheti azon eltérő bánásmód objektív igazolását, amelynek a fellebbezők az áldozatai lettek. Ráadásul a Törvényszék nem támaszkodhatott megalapozottan a 2013. májusi IMF-jelentésre, amely a jelen ítélet 124. pontjában említett intézkedések elfogadását követően készült.

190 Az ellenérdekű felek vitatják ezeket a különböző érveket.

A Bíróság álláspontja

191 Az egyenlő bánásmód elve mint az uniós jog általános elve megköveteli, hogy hasonló helyzeteket ne kezeljenek eltérő módon, és hogy az eltérő helyzeteket ne kezeljék egyenlő módon, kivéve ha az ilyen bánásmód objektíven igazolható (2019. június 6-i P. M. és társai ítélet, C-264/18, EU:C:2019:472, 28. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

192 Az egyenlő bánásmód elvének az eltérő kezelés általi megsértése azt feltételezi, hogy az érintett helyzetek valamennyi rájuk jellemző tényező tekintetében hasonlóak (2008. december 16-i Arcelor Atlantique et Lorraine és társai ítélet, C-127/07, EBHT, EU:C:2008:728, 25. pont).

193 Először is, ami azon állítólagos hátrányos megkülönböztetésre alapított kifogást illeti, amely egyrészt a fellebbezők között, másrészt pedig a Laïki azon hitelezője között merült fel, amelynek igényei az ELA-n alapulnak, vagyis a CKB között, a Törvényszék az első megtámadott ítélet 448. pontjában és a második megtámadott ítélet 447. pontjában megállapította, hogy – amint azt a fellebbezők maguk is elismerték – az ELA folyósítása a nemzeti központi bankok hatáskörébe tartozik, ami azt jelentette, hogy a jelen ügyben kizárólag a CKB nyújthatta az ELA-t a Laïki részére, és így követelése állt fenn az utóbbival szemben.

194 Az első megtámadott ítélet 449. pontjában és a második megtámadott ítélet 448. pontjában a Törvényszék pontosította, hogy az érintett bankok nem biztosított betéteinek jogosultjaitól és a BoC részvényeseitől eltérően, akik kizárólag magánérdekeik alapján járnak el, az eurórendszer valamely központi bankja úgy hozza meg döntéseit, hogy kizárólag közérdekű célok vezérlik, amint az a 2015. október 7-i Accorinti és társai kontra EKB ítéletből (T-79/13, EU:T:2015:756, 92. pont) és a 2017. január 24-i Nausicaa Anomcompte ítéletből (T-79/13, EU:T:2015:756, 92. pont) kitűnik.

195 Miután az első megtámadott ítélet 450. pontjában és a második megtámadott ítélet 449. pontjában megállapította, hogy a CKB azért szerezte meg az ELA-ból eredő követelést, hogy hozzájáruljon a ciprusi pénzügyi rendszer és az egész euróövezet stabilitásának biztosítására irányuló közérdekű célhoz, a Törvényszék az első megtámadott ítélet 452. pontjában és a második megtámadott ítélet 451. pontjában megállapította, hogy egyrészt az érintett bankok nem biztosított betéteinek jogosultjai, valamint a BoC részvényesei, másrészt pedig a CKB nem volt összehasonlítható helyzetben, így nem sérült az egyenlő bánásmód elve.

196 E megfontolások a jelen ítélet 191. és 192. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlatra tekintettel nem valósítanak meg téves jogalkalmazást.

197 Ráadásul a Törvényszéknek nem róható fel, hogy érvelését a jelen ítélet 194. pontjában hivatkozott ítéletekre alapította azon az alapon, hogy azok a görög állammal szembeni hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok megvásárlására, nem pedig bankbetétekre vonatkoztak. E tekintetben, amint arra az EKB helyesen rámutatott, hangsúlyozni kell, hogy a szóban forgó államadósság átütemezésére irányuló intézkedések jellegétől függetlenül a Központi Bankok Európai Rendszere (KBER) azon központi bankja, amely közérdekű célt követ, eltérő helyzetben van mind az állammal szembeni követelésekkel rendelkező magánbefektetők, mind pedig az olyan bankbetétesek helyzetéhez képest, mint a fellebbezők.

198 Másodszor, ami az egyrészről a fellebbezők, másrészről a görög fióktelepeknél elhelyezett betétek jogosultjai közötti állítólagos hátrányos megkülönböztetésre alapított kifogást illeti, a fellebbezők arra hivatkoznak, hogy az ilyen hátrányos megkülönböztetés ellentétes a letelepedés szabadságával. E tekintetben elegendő megállapítani, hogy e kifogást első alkalommal a Bíróság előtt terjesztik elő, így azt mint elfogadhatatlant el kell utasítani (lásd ebben az értelemben: 2017. december 13-i Telefónica kontra Bizottság ítélet, C-487/16 P, nem tették közzé, EU:C:2017:961, 84. pont; 2018. szeptember 26-i Philips és Philips France kontra Bizottság ítélet, C-98/17 P, nem tették közzé, EU:C:2018:774, 42. pont).

199 Egyebekben meg kell állapítani, hogy a fellebbezők érvei – anélkül, hogy bármilyen elferdítésre hivatkoznának – a Törvényszék által az első megtámadott ítélet 467., 476. és 477. pontjában, valamint a második megtámadott ítélet 466., 475. és 476. pontjában kifejtett ténybeli megállapításokra és bizonyítékok értékelésére irányulnak, amely a Görögországban elhelyezett betétek általános kivonása kockázatának fennállására vonatkozik, amely a görög fióktelepeknél elhelyezett betétek értékcsökkenését idézte elő, ami az állítólagos hátrányos megkülönböztetést igazolja, és azon tényállást érinti, amelyben az eurócsoport ösztönözte a PSI-t, így a jelen ítélet 125. és 128. pontjában kifejtett indokok miatt azokat mint elfogadhatatlan érveket el kell utasítani.

200 Harmadszor, ami az egyrészt a fellebbezők, másrészt az azon érintett bankok betétesei közötti állítólagos hátrányos megkülönböztetésre alapított kifogást illeti, akiknek a betétei nem haladták meg a 100 000 eurót, meg kell állapítani először is, hogy az a következtetés, amelyre az Emberi Jogok Európai Bírósága a 2016. július 21-i Mamatas és társai kontra Görögország ítéletében (CE:ECHR:2016:0721JUD006306614, 137. pont) jutott, amely szerint nem lenne méltányos a 100 000 eurós küszöböt a kötvények értékére vonatkozó értékcsökkenés előírása tekintetében megkülönböztető tényezőként alkalmazni, a szóban forgó természetes és jogi személyek sajátos kötvényhitelezői minőségén alapult, nem pedig a bankbetétesi minőségen, amely a 94/19 irányelv hatálya alá tartozik.

201 Ez utóbbi tekintetben és másodszor a fellebbezők által ezen irányelv jelen ügyekkel összefüggésben fennálló relevanciájának vitatása érdekében kifejtett érvelést illetően meg kell állapítani, hogy ez az érvelés nem felel meg a jelen ítélet 127. pontjában felidézett azon követelményeknek, amelyek szerint pontosan meg kell jelölni a hatályon kívül helyezni kért ítélet kifogásolt részeit, valamint az e kérelmet konkrétan alátámasztó jogi érveket, így azt mint elfogadhatatlant el kell utasítani.

202 Negyedszer, ami az egyrészről a fellebbezők, másrészről pedig a Ciprusi Köztársaságon kívüli olyan európénznemű tagállamok bankjainak betétesei és részvényesei közötti állítólagos hátrányos megkülönböztetésre alapított kifogást illeti, amelyek e tagállamot megelőzően pénzügyi támogatásban részesültek, meg kell állapítani, hogy a Törvényszék az első megtámadott ítélet 490. pontjában és a második megtámadott ítélet 489. pontjában megállapította, hogy az ESM által az olyan tagállamnak, amelyben a bankszektor feltőkésítésének szükségessége merül fel, a pénzügyi nehézségek megoldása érdekében nyújtott pénzügyi támogatáshoz kapcsolható intézkedések alapvetően különbözhetnek az egyes esetekben, számos, a támogatás említett állam gazdaságának méretéhez viszonyított mértékétől eltérő tényezőtől függően. E tekintetben a Törvényszék a megtámadott ítéletek említett pontjaiban kifejtette, hogy e tényezők közé tartozhat többek között a kedvezményezett állam gazdasági helyzete, az érintett bankok gazdasági fenntarthatóságának visszanyerésére vonatkozó kilátásai, a nehéz pénzügyi helyzetük kialakulásához vezető okok – adott esetben ideértve a kedvezményezett állam bankszektorának a nemzeti gazdasághoz viszonyított túlzott méretét –, a nemzetközi gazdasági helyzet változása, illetve annak a nagy valószínűsége, hogy az ESM (vagy más nemzetközi szervezet, uniós vagy tagállami szerv, illetve intézmény) más nehéz helyzetben lévő államok javára is beavatkozik a jövőben, ami az egyes beavatkozásokra szánt összeg várható korlátozását jelentheti.

203 A fellebbezők érvei nem bizonyíthatják, hogy a Törvényszék ezen értékelése téves. Először is az általuk hivatkozott azon körülmény, hogy „az euróövezet valamely államában lévő betét [vagy részvény] gazdasági funkciója összehasonlítható azzal a funkcióval, amelyet az euróövezet bármely más országában betölt”, egyáltalán nem jelenti azt, hogy a Ciprusi Köztársaság betétesei és részvényesei összehasonlítható helyzetben lennének a többi olyan európénznemű tagállam betéteseivel és részvényeseivel, amely a Ciprusi Köztársaságot megelőzően az ESM által nyújtott pénzügyi támogatásban részesült, mivel az összehasonlító elemzés céljából figyelembe vett tényezők magukhoz a tagállamokhoz kapcsolódnak.

204 Másodszor nincs jelentősége annak, hogy – amint azt állítják – a fellebbezők „semmiképpen sem tehetők felelőssé olyan okok miatt, legyenek azok bármilyen jellegűek, amelyek megalapozhatták [a Ciprusi Köztársaság] pénzügyi támogatás iránti igényét”. E körülmény nem csupán nem befolyásolja a Törvényszék által egyrészt a fellebbezők, másrészt pedig a Ciprusi Köztársaságon kívüli, korábban az

ESM által nyújtott pénzügyi támogatásban részesült európénznemű tagállamok bankjainak betétesei és részvényesei közötti esetleges hátrányos megkülönböztetés fennállásának értékelése keretében kifejtett érvelést, hanem legfőképpen nem akadályozza meg azt, hogy az említett támogatáshoz kapcsolódó intézkedések tartalmát kizárólag az e támogatást igénylő európénznemű tagállam pénzügyi nehézségeire vonatkozó megfontolások vezéreljék.

205 Harmadszor meg kell állapítani, hogy a fellebbezők azon érve, amely szerint a Ciprusi Köztársaság a legdrasztikusabb feltételek mellett kapta meg a támogatás legalacsonyabb összegét, csupán a Törvényszék előtt már kifejtett egyik érv megismétlése, ezért azt a jelen ítélet 127. pontjában felidézett ítélkezési gyakorlatra tekintettel mint elfogadhatatlant el kell utasítani.

206 Ami ötödször és utolsó sorban az egyrészről a fellebbezők, másrészről pedig a ciprusi szövetkezeti bankszektor tagjai közötti állítólagos hátrányos megkülönböztetésre alapított kifogást illeti, meg kell állapítani, hogy a fellebbezők által megfogalmazott kifogások, amelyek az érintett bankoknak az ellenérdekű felek magatartása miatti állítólagos fizetésképtelenségére, valamint arra vonatkoznak, hogy az említett fizetésképtelenség megállapítása érdekében nem folyamodtak közigazgatási vagy bírósági határozathoz, túl pontatlanok és nincsenek kellően alátámasztva ahhoz, hogy a megtámadott ítéleteket a Bíróság felül tudja vizsgálni. Egyébiránt e kifogások nagyrészt ténybeli értékelésekre vonatkoznak. Márpedig emlékeztetni kell arra, hogy a jelen ítélet 128. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlatnak megfelelően az ilyen értékelések – kivéve a szóban forgó tények elferdítését, amelyre azonban a jelen ügyben nem hivatkoztak – nem tartozhatnak a Bíróság által a fellebbezés alapján elvégzendő felülvizsgálat körébe.

207 Ezenkívül az arra alapított érvet illetően, hogy a Törvényszék az első megtámadott ítélet 503. pontjában és a második megtámadott ítélet 502. pontjában nem alapíthatta érvelését a 2013. májusi IMF-jelentésre, hangsúlyozni kell, amint arra a Bizottság helyesen rámutatott, hogy a Törvényszék e jelentésre kizárólag azon következtetésének alátámasztása érdekében hivatkozott, miszerint a ciprusi Co-operative Central Bank központi szerv, valamint a szövetkezeti bankszektor hitelintézetei – az érintett bankoktól eltérően – nem voltak fizetésképtelen helyzetben. A Törvényszék e következtetésre a megtámadott ítéletek említett pontjaiban olyan elemek alapján jutott, amelyeket a fellebbezők nem vitatnak, vagyis egyrészt az említett szervezet által a „Bázeli keretrendszer” harmadik pillére keretében történt 2013. májusi közléseinek 3.1. pontja alapján, amely a bankok pénzügyi stabilitásának biztosítása érdekében a minimális sajáttőkeszint biztosítására irányul, másrészt pedig az EKB által a Törvényszék előtti tárgyaláson adott válaszok alapján, ennélfogva ezen érvet mint hatástalant el kell utasítani.

208 Ebből következik, hogy a nyolcadik jogalapot el kell utasítani.

209 Mivel a Bíróság az összes jogalapot elutasította, a fellebbezők fellebbezéseit teljes egészükben el kell utasítani

A Törvényszék előtti keresetekről

210 Az Európai Unió Bírósága alapokmánya 61. cikke első bekezdésének második mondata értelmében a Bíróság a Törvényszék határozatának hatályon kívül helyezése esetén az ügyet maga is érdemben eldöntheti, ha azt a per állása megengedi.

211 A jelen esetben ez a helyzet.

212 Ugyanis először is a jelen ítélet 78–97. pontjában kifejtett indokokból kitűnik, hogy az eurócsoport nem minősül a Szerződések által létrehozott olyan uniós szervezetnek, amelynek aktusai vagy magatartásai az Unió szerződésen kívüli felelősségének megállapítása iránti kereset tárgyát képezhetik az EUMSZ 340. cikk második bekezdése alapján.

213 Következésképpen helyt kell adni a Tanács elfogadhatatlansági kifogásainak, amennyiben azok a C-597/18. P. és C-598/18. P. sz. ügy elsőfokú eljárásának felperesei által az eurócsoport ellen benyújtott keresetekre vonatkoznak.

214 Másodszor, ami a 2013/236 határozat 2. cikke (6) bekezdésének b) pontját illeti, a jelen ítélet 116. pontjában megállapításra került, hogy bár e rendelkezés azt követelte meg a Ciprusi Köztársaságtól, hogy fenntartsa, illetve folyamatosan végrehajtsa a BoC nem biztosított betéteinek részvényekké történő átalakítását, ugyanakkor nem fosztotta meg a ciprusi hatóságokat az ezen átalakítás különös szabályainak meghatározására vonatkozó jelentős mérlegelési mozgástértől. Következésképpen a fellebbezőket az említett átalakítás miatt állítólagosan ért kár mindenesetre nem az említett rendelkezésből, hanem a Ciprusi Köztársaság által az ugyanezen átváltás végrehajtása érdekében elfogadott végrehajtási intézkedésekből ered.

215 Következésképpen helyt kell adni a Tanács által a 2013/236 határozat 2. cikke (6) bekezdésének b) pontjával kapcsolatban felhozott elfogadhatatlansági kifogásnak.

216 Ebből következik, hogy a C-597/18. P. és C-598/18. P. sz. ügy elsőfokú eljárása felpereseinek kereseteit, amennyiben azok az eurócsoportra vonatkoznak, és a fellebbezők kereseteit, amelyek a 2013/236 határozat 2. cikke (6) bekezdésének b) pontjára irányulnak, mint elfogadhatatlanokat el kell utasítani.

A költségekről

217 A Bíróság eljárási szabályzata 184. cikkének (2) bekezdése értelmében, ha a fellebbezés megalapozatlan, vagy ha a fellebbezés megalapozott, és a Bíróság maga hoz a jogvita kapcsán végleges határozatot, a Bíróság határoz a költségekről.

218 Az említett eljárási szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése alapján, amelyet az eljárási szabályzat 184. cikkének (1) bekezdése értelmében a fellebbezési eljárásban is alkalmazni kell, a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.

219 A jelen esetben, mivel a C-597/18. P. és C-598/18. P. sz. ügyekben benyújtott fellebbezéseket illetően az ezen ügyek elsőfokú eljárásainak felperesei pervesztesek lettek, a Tanács és a Bizottság kérelmének megfelelően kötelezni kell őket a saját költségeik viselésén kívül a Tanács és a Bizottság részéről a fellebbezési eljárás és a Törvényszék előtti eljárás keretében felmerült költségek viselésére.

220 A C-603/18. P. és C-604/18. P. sz. ügyben benyújtott fellebbezéseket illetően a fellebbezőket, mivel pervesztesek lettek, a Tanács, a Bizottság és az EKB kérelmének megfelelően kötelezni kell őket a saját költségeik viselésén felül az ezen intézmények részéről a fellebbezési eljárás és a Törvényszék előtti eljárás keretében felmerült költségek viselésére.

221 A Bíróság eljárási szabályzata 140. cikkének (1) bekezdése – amelyet ugyanezen szabályzat 184. cikkének (1) bekezdése értelmében alkalmazni kell a fellebbezési eljárásban is – előírja, hogy az eljárásba beavatkozó tagállamok és intézmények maguk viselik saját költségeiket. A jelen fellebbezések keretében beavatkozó félként eljáró Finn Köztársaság tehát maga viseli a fellebbezési eljárással összefüggésben felmerült saját költségeit.

A fenti indokok alapján a Bíróság (nagytanács) a következőképpen határozott:

1) **A Bíróság az Európai Unió Törvényszékének 2018. július 13-i K. Chrysostomides & Co. és társai kontra Tanács és társai ítéletét (T-680/13, EU:T:2018:486), valamint 2018. július 13-i Bourdouvali és társai kontra Tanács és társai ítéletét (T-786/14, nem tették közzé, EU:T:2018:487) hatályon kívül helyezi annyiban, amennyiben ezen ítéletek elutasítják az Európai Unió Tanácsa által felhozott elfogadhatatlansági kifogásokat, amennyiben azok az ezen ügyekben benyújtott, az eurócsoport ellen, valamint a pénzügyi stabilitás és a fenntartható növekedés helyreállítása érdekében Ciprusnak címzett, 2013. április 25-i 2013/236/EU tanácsi határozat 2. cikke (6) bekezdésének b) pontja ellen irányuló keresetekre vonatkoznak.**

2) **A T-680/13. és T-786/14. sz. ügyekben első fokon előterjesztett keresetek elfogadhatatlanok, amennyiben az eurócsoport és a 2013/236 határozat 2. cikke (6) bekezdésének b) pontja ellen irányulnak.**

3) **A Bíróság a C-603/18. P. és C-604/18. P. sz. ügyekben benyújtott fellebbezéseket elutasítja.**

4) **A Dr. K. Chrysostomides & Co. LLC, az Agroton plc, Joanna és Kyriaki Andreou, a Bundeena Holding plc, Henrietta Jindra Burton, a C & O Service & Investment Ltd, a C. G. Christofides Industrial Ltd, Phidias Christodoulou, Georgia Phanou-Christodoulou, Christakis Christofides, Theano Chrysafi, Andreas Chrysafis, Dionysios Chrysostomides, Eleni K. és Eleni D. Chrysostomides, D & C Construction and Development Ltd, Chrystalla Dekatris, Constantinos Dekatris, a Dr. K. Chrysostomides and Co., Emily Dragoumi, Parthenopi Dragoumi, James Droushiotis, az Eastvale Finance Ltd, Nicos Eliades, Tereza Eliades, a Goodway Alliance Ltd, Christos Hadjimarkos, a Johnson Cyprus Employees Provident Fund, a Kalia Georgiou LLC, a Komposit Ltd, Platon M. Kyriakides, az L.kcar Intermetal and Synthetic Ltd, a Lois Builders Ltd, Athena Mavronicola-Droushiotis, a Medialgeria Monitoring and Consultancy Ltd, a Neita International Inc., Sophia Nicolatos, a Paris & Barcelona Ltd, Louiza Patsiou, a Probus Mare Marine Ltd, a Provident Fund of the Employees of Osel Ltd, az R. A. M. Oil Cyprus Ltd, a Steelway Alliance Ltd, a Tameio Pronoias Prosopikou Genikon, The Cyprus Phassouri Estates Ltd, The Prnses Ltd, Christos Tsimon, Nafsika Tsimon, a Unienergy Holdings Ltd és Julia Justine Jane Woods, valamint Eleni Pavlikka Bourdouvali, Georgios Bourdouvalis, Nikolina Bourdouvali, a Coal Energy Trading Ltd, Christos Christofi, Elisavet Christofi, Athanasia Chrysostomou, Sofoklis Chrysostomou, a Clearlining Ltd, Alan Dimant, a Dodoni Ependyseis Chartofylakou Dimosia Etaireia Ltd, a Dtek Holding Ltd, a Dtek Trading Ltd, az Elma Holdings pcl, az Elma Properties & Investments pcl, az Agrippinoulla Fragkoudi, Dimitrios Fragkoudis, a Frontal Investments Ltd, Costas Gavrielides, Eleni Harou, Theodora Hasapopoullou, Gladys Iasonos, Georgios Iasonos, a Jupiter Portfolio Investments pcl, George Karkousi, a Lend & Seaserve Ltd, a Liberty Life Insurance pcl, a Michail P. Michailidis Ltd, Michalakis Michaelides, Rena Michael Michaelidou, Akis Micromatis, Erginos Micromatis, Harinos Micromatis, Alvinos Micromatis, Plotinos Micromatis, a Nertera Investments Ltd, Andros Nicolaides, Melina Nicolaides, Ero Nicolaidou, Aris Panagiotopoulos, Nikolitsa Panagiotopoulou, Lambros Panayiotides, Ersi Papaefthymiou, Kostas Papaefthymiou, a Restful Time Co., Alexandros Rodopoulos, a Seatec Marine Services Ltd, a Sofoklis Chrisostomou & Yioí Ltd, Marinos C. Soteriou, a Sparotin Ltd, valamint Miranda és Myria Tanou viselik a saját költségeiken felül az Európai Unió Tanácsa és az Európai Bizottság részéről a C-597/18. P. és C-598/18. P. sz. ügyekben mind az elsőfokú eljárásban, mind a fellebbezési eljárásban felmerült költségeket.**

5) **A Dr. K. Chrysostomides & Co. LLC, az Agroton plc, Joanna és Kyriaki Andreou, Henrietta Jindra Burton, a C & O Service & Investment Ltd, a C. G. Christofides Industrial Ltd, Christakis Christofides, Theano Chrysafi, Andreas Chrysafis, Dionysios Chrysostomides, Eleni**

K. és Eleni D. Chrysostomides, a D & C Construction and Development Ltd, Chrystalla Dekatris, Constantinos Dekatris, a D[r]. K. Chrysostomides and Co., Emily Dragoumi, Parthenopi Dragoumi, az Eastvale Finance Ltd, Nicos Eliades, Tereza Eliades, a Goodway Alliance Ltd, Christos Hadjimarkos, a Johnson Cyprus Employees Provident Fund, az L.kcar Intermetal and Synthetic Ltd, a Lois Builders Ltd, a Medialgeria Monitoring and Consultancy Ltd, a Neita International Inc., a Paris & Barcelona Ltd, a Provident Fund of the Employees of Osel Ltd, az R.A. M. Oil Cyprus Ltd, a Steelway Alliance Ltd, a Tameio Pronoias Prosopikou Genikon, The Cyprus Phassouri Estates Ltd, Christos Tsimon, Nafsika Tsimon és Julia Justine Jane Woods, valamint Eleni Pavlikka Bourdouvali, Georgios Bourdouvalis, Nikolina Bourdouvali, Christos Christofi, Elisavet Christofi, a Clearlining Ltd, a Dtek Holding Ltd, a Dtek Trading Ltd, Agrippinoulla Fragkoudi, Dimitrios Fragkoudis, a Frontal Investments Ltd, Costas Gavrielides, Eleni Harou, Theodora Hasapopoullou, Gladys Iasonos, Georgios Iasonos, George Karkousi, a Lend & Seaserve Ltd, a Michail P. Michailidis Ltd, Michalakis Michaelides, Rena Michael Michaelidou, Andros Nicolaides, Melina Nicolaides, Ero Nicolaidou, Aris Panagiotopoulos, Nikolitsa Panagiotopoulou, Alexandros Rodopoulos, a Seatec Marine Services Ltd és Marinos C. Soteriou viselik a saját költségeiken felül az Európai Unió Tanácsa, az Európai Bizottság és az Európai Központi Bank (EKB) részéről a C-603/18. P. és C-604/18. P. sz. ügyekben mind az elsőfokú eljárásban, mind a fellebbezési eljárásban felmerült költségeket.

6) **A Finn Köztársaság maga viseli a jelen fellebbezésekkel összefüggésben felmerült saját költségeit.**

Aláírások